

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ธันวาคม 2553

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

สารนิพนธ์
ของ
พิชานัน เฟ็งดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ธันวาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ธันวาคม 2553

พิชานันท์ เพ็งลี. (2553). *แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา*.

สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา.

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้าง แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษา แล้วนำไปหาประสิทธิภาพชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แบบเรียนที่สร้างขึ้น มีจำนวน 10 บทเรียน คือ สวัสดิ์คุณครู นี้อะไร คุณชื่ออะไร วันนี้อยู่ที่ไหน ชอบสีอะไร กินอะไร จะไปไหน กำลังทำอะไร เป็นอะไรไม่สบายหรือ และบ้านอยู่ที่ไหน ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนภาษาไทยเป็นปีแรก โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ จำนวน 8 คน

ผลการศึกษา พบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา มีประสิทธิภาพ 96.32/ 95 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่าแบบเรียนสนทนาภาษาไทย สำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา สามารถนำไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

THAI CONVERSATION FOR YOUNG ELEMENTARY LEARNERS

Presented in Partial Fulfilment of the Requirements for the
Master of Arts Degrees in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

December 2010

Pichanan Penglee. (2010). *Thai Conversation for Young Elementary Learners*. Master Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Mr. Pattaya Chitmetta.

This study was conducted with the purpose of constructing a Thai Conversation Textbook for Young Learners that would achieve an efficiency rating of 80/80 in the standard index.

The Conversation Textbook for Young Learners includes 10 lessons such as “Hello, teacher!”, “What’s this?”, “What’s your name?”, “What day is it today?”, “What colour do you like?” “What would you like to eat?”, “Where are you going?”, “What are you doing?” “What’s the matter, are you sick?” and “Where do you live?”. The Textbook was tried out with 8 first year Thai Language Year 2 and 3 students in the academic year 2010 at New International School of Thailand.

The data analysis revealed that the Conversation Textbook for Young Learners attained an efficiency rating of 96.32/ 95. The results of the study prove that the Conversation Textbook for Young Learners is an efficient book to teach from.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา
ของ พิชานัน เพ็งลี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์พัทยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภสินธุ์ แผลงศร)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(อาจารย์พัทยา จิตต์เมตตา)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ภรพัฏ์ สร้อยระย้า)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ) รักษาราชการแทนคณบดีคณะมนุษยศาสตร์

วันที่ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์พัชญา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งได้ชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง รวมทั้งให้คำแนะนำต่างๆ อันเป็นประโยชน์ ทั้งในการสร้างแบบเรียนและการจัดทำสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความเอาใจใส่อย่างดีของอาจารย์มาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. มลิวัดย์ ลับไพรี อาจารย์ฉวีวรรณ วอสโก และอาจารย์ เตือนตา โจษารีย์ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทดลอง ซึ่งอาจารย์ทั้งสามท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าตรวจสอบ ให้คำปรึกษา ให้ข้อคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ของเครื่องมือการทดลอง อันส่งผลให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร และอาจารย์ภรพัสสุ สร้อยระย้า ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้ข้อคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ทุกท่านที่อบรม ให้ความรู้ ให้กำลังใจและความเมตตาแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่สาว ญาติ และมิตรสหายทุกท่าน ที่ได้ให้ความรัก ให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณพี่สาวของข้าพเจ้า ดร.ณัฐิกา เพ็งลี อย่างมากเป็นพิเศษ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เสียสละเวลาและกำลังกาย ในการวาดภาพประกอบทั้งหมดในแบบเรียนเล่มนี้

พิชานัน เพ็งลี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	5
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	8
ความหมายของแบบเรียน	8
ประโยชน์ของแบบเรียน	9
หลักการสร้างแบบเรียน	10
หลักการสร้างแบบฝึก	12
การประเมินคุณภาพแบบเรียน	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา	18
ความหมายของการสนทนา	18
กฎการสนทนา	18
เทคนิคการสอนสนทนา	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา	21
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การประเมินประสิทธิภาพของเครื่องมือในการทดลอง.....	25
การดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน.....	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
4 ผลการศึกษาค้นคว้า	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
ผลการสร้างแบบเรียน.....	30
ผลการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน.....	31
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	36
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	36
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	37
การดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	39
อภิปรายผล.....	40
ข้อเสนอแนะ.....	41
บรรณานุกรม	42
ภาคผนวก	47
ภาคผนวก ก.....	48
ภาคผนวก ข.....	53
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	134

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระยะเวลาในการทดลอง.....	27
2 คะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของผู้เรียน.....	32
3 ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบเรียน.....	33
4 คะแนนทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน.....	34
5 ประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกัน หากชาวต่างชาติที่ต้องมาเกี่ยวข้องกับคนไทยในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยว การศึกษา การทำธุรกิจ ตลอดจนอาศัยอยู่ในเมืองไทยสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยได้ ย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง อย่างยิ่ง เช่น จะช่วยให้ได้รับความสะดวกสบายในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เกิดความรอบรู้ในเรื่องต่างๆ จากการรับข่าวสารข้อมูลรอบตัวผ่านการสนทนา หรือจากการชมและ ฟังรายการต่างๆ จากวิทยุโทรทัศน์ รวมถึงการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ นอกจากนี้ ความสามารถทางภาษายังสามารถช่วยเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ อันดีระหว่างบุคคล และชาวต่างชาติ ที่มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ดี ยังสามารถนำไปประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับคนไทยได้ประสบความสำเร็จ อีกด้วย จึงกล่าวได้ว่า ทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติเป็นสิ่งสำคัญและควรได้รับการพัฒนา

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติเป็นที่นิยมและแพร่หลายอย่างมาก ทั้งในสถาบันการศึกษาของภาครัฐและเอกชน แต่ชาวต่างชาติเหล่านั้น มีความต้องการเรียนภาษาไทย โดยมีจุดมุ่งหมายในการเรียนที่แตกต่างกัน ไป จึงส่งผลให้เกิดความต้องการด้านสื่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์ที่มีความหลากหลายสำหรับผู้เรียนที่มีคุณลักษณะต่างกัน เพราะสื่อการสอน เป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญที่สามารถใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่คันทิงส์เวิร์ท (Cunningsworth, 1995: 7) ได้กล่าวถึงบทบาทของสื่อการสอนภาษาไว้ว่า เป็นแหล่งความรู้ข้อมูล เป็นแหล่งของกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนฝึกฝนการสื่อสาร เป็นแหล่งข้อมูลเรื่องไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง เป็นแหล่งของสถานการณ์จำลอง และช่วยเสนอแนะแนวทางการประกอบกิจกรรมในห้องเรียน และสื่อการสอนเป็นเครื่องมือที่ช่วยครูผู้สอนมือใหม่ให้มีความมั่นใจเพิ่มขึ้น และกิดานันท์ มลิทอง (2540: 88) ก็ได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการสอนว่า เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ เนื้อหาบทเรียนที่ยุกยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาดังนั้น และช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้น ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความสนุกและไม่เบื่อหน่าย การเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันและเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้นตลอดจนส่งเสริมให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ อันดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียนอีกด้วย

สื่อการเรียนการสอนมีหลายประเภท “แบบเรียน” จัดเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน แจ็ค (Jack. 1998:128-129) กล่าวว่า แบบเรียนที่ดีให้ผลทางด้านบวกทั้งต่อครูผู้สอนและต่อตัวผู้เรียน ในเรื่องนี้ แจ็ค (Jack. 1998: 128-129) ได้อ้างถึง ฮัทชินสันและทอเลส (1994) ที่กล่าวไว้ว่า แบบเรียนสามารถแสดงให้เห็นโครงสร้างของแผนการเรียนรู้ และช่วยแนะแนวให้ผู้สอนสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก ซึ่งซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี สำหรับนักวิชาการในประเทศ ไทยยศ เรืองสุวรรณ (2526: 151) ได้กล่าวถึงข้อดีของแบบเรียนไว้ว่า เป็นสื่อที่ช่วยให้ประหยัดงบประมาณ สามารถปรับให้เหมาะกับผู้เรียนเฉพาะบุคคลได้ ช่วยให้การจัดการสอนได้อย่างมีระเบียบ มีการจัดระเบียบเนื้อหา ความต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า “แบบเรียน” เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประโยชน์อย่างมาก และควรนำมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างยิ่ง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจสำรวจแบบเรียนเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่มีในปัจจุบัน และพบว่าแบบเรียนภาษาไทยที่มีอยู่ส่วนใหญ่เป็นแบบเรียนสำหรับผู้ใหญ่ ส่วนแบบเรียนภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาตินั้นยังขาดแคลนอยู่มาก ดังนั้น ปัญหาความขาดแคลนแบบเรียนสำหรับเด็กจึงเป็นเรื่องที่ควรให้ความสนใจและแก้ไข โดยการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีประสิทธิภาพให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองผู้เรียนในวัยดังกล่าวนี้

ในการสร้างแบบเรียนสำหรับเด็กที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้สำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวอย่างแบบเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติ และผู้วิจัยได้พบแบบเรียนสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก คือ English Time และ LET'S GO แบบเรียนดังกล่าวนี้จัดทำโดยมหาวิทยาลัยอีออกซ์ฟอร์ด เป็นแบบเรียนที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง ซึ่งในประเทศไทยนั้นมีสถาบันการศึกษาและโรงเรียนหลายๆ แห่งนำไปใช้ในการเรียนการสอน เช่น โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย โรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรฝ่ายประถมฯ โรงเรียนถนนอมพิศวิทยา และโรงเรียนอุดมศึกษา เป็นต้น

สาเหตุสำคัญที่ทำให้แบบเรียนสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศดังกล่าวได้รับความนิยมอย่างมาก เนื่องจากเป็นแบบเรียนที่ใช้แล้วเกิดประสิทธิผลแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยเนื้อหาภายในแบบเรียนเหล่านี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสอนคำศัพท์ สอนการอ่านการเขียน รวมทั้งการสอนสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ของผู้เรียน และจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้สอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนวัยเด็ก พบว่า การสอนสนทนาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องจากบทสนทนาที่ใช้ในการเรียนการสอนทำให้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้นกว้างขวางขึ้น และได้ฝึกฝนสนทนาจริงในชั้นเรียนกับเพื่อนร่วมชั้น ก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน อย่าง สนุกสนาน เมื่อผู้เรียนมีความวิตกกังวลน้อย นั้นสอดคล้องทฤษฎีการเรียนรู้ของครัชเชน (Krashen. 1986: 30-32) ซึ่งกล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีแรงจูงใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความวิตกกังวลน้อย

ในเรื่องการสอนสนทนานี้ ศรีวิไล พลมณี (2545: 162-192) ได้แสดงทัศนะไว้ว่า การสนทนาเป็นทักษะสื่อสารที่ซับซ้อน ในการสอนภาษาที่สอง ส่วนที่ประสบความสำเร็จได้มาก คือ การสอนไวยากรณ์ การอ่าน การเขียน แต่การสนทนาดังกล่าวกลับเป็นเรื่องที่ประสบปัญหา ผู้เรียนและผู้สอนรู้สึกล้มเหลวได้ง่ายและจะต้องทุ่มเทเป็นอย่างมาก ด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ กล่าวสรุปได้ว่า การสนทนาเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ อย่างมากต่อผู้เรียน ดังนั้นการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กจึงเป็นเรื่องควรให้ความสำคัญอย่างยิ่ง

จากความขาดแคลนทางด้านสื่อการสอนประเภทแบบเรียนภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น กอปรกับผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการสนทนา จึงประสงค์ที่จะสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ขึ้น โดยได้กำหนดสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียน เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าผู้เรียนวัยเด็ก เป็นวัย ที่มีชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ อยู่ในโรงเรียน ดังนั้นสถานการณ์ที่โรงเรียนจึงเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็กที่ควรเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับประสบการณ์ ใหม่ได้ง่ายขึ้นทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี และยังเป็นเรื่อง que ผู้เรียนสามารถนำมาใช้ จริงในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาที่สร้างขึ้นนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติได้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้าง แบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อนำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับ เด็กชาวต่างชาติระดับ ประถมศึกษา ที่สร้างขึ้น ไปใช้ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ได้ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาตินำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนได้ ตลอดจนเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนเรื่องอื่นๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับต่างๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดขอบเขตดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชาวต่างชาติโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 หรือ Year 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หรือ Year 3 ระดับอายุ 6-7 ปี ที่เริ่มเรียนภาษาไทยเป็นปีแรก

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 หรือ Year 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หรือ Year 3 ระดับอายุ 6-7 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากเป็นจำนวนของนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาไทยเป็นปีแรกที่มีอยู่ทั้งหมดในชั้นเรียน

3. ตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้ แบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบฝึกหัดทำแบบทเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนได้ จากทำแบบทดสอบหลังการเรียนแบบ เรียนสนทนาภาษาไทย สำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึงเดือนกันยายน ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 12 คาบ

5. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องการสร้าง แบบเรียนสนทนาสำหรับเด็กจากเอกสารและตำราต่างๆ แล้วจึงนำมาวิเคราะห์ และประมวลเนื้อหา เพื่อสร้าง แบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา จำนวน 10 บท ต่อไปนี้

บทที่ 1	เรื่อง	สวัสดีคุณครู
บทที่ 2	เรื่อง	นี่อะไร
บทที่ 3	เรื่อง	คุณชื่ออะไร
บทที่ 4	เรื่อง	วันนี้วันอะไร
บทที่ 5	เรื่อง	ชอบสีอะไร
บทที่ 6	เรื่อง	กินอะไร
บทที่ 7	เรื่อง	จะไปไหน

- บทที่ 8 เรื่อง กำลังทำอะไร
 บทที่ 9 เรื่อง เป็นอะไร ไม่สบายหรือ
 บทที่ 10 เรื่อง บ้านอยู่ที่ไหน

แบบเรียนที่เรียบเรียงขึ้นแต่ละบทประกอบด้วย

1. คำศัพท์สำคัญ
2. บทสนทนาและภาพประกอบ
3. โครงสร้างประโยคคำถามและประโยคคำตอบที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา
4. แบบฝึกหัด

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้ และให้ถือว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 8 คนนี้ เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนเด็กชาวต่างชาติที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 หรือระดับ Year 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 2 หรือระดับ Year 2 โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ

ผลสัมฤทธิ์ในการทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน และจากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนจากแบบเรียนที่สร้างขึ้น ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 80

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้า เรื่องการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา หลังจากที่ได้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยและการดำเนินการวิจัย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดคุณลักษณะของแบบเรียน

2. การออกแบบและพัฒนาแบบเรียน

2.1 การออกแบบแบบเรียน

2.1.1 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และผู้เรียน

2.1.2 กำหนดจุดประสงค์ของบทเรียน

2.1.3 กำหนดขอบข่ายและเนื้อหาของบทเรียน

2.1.4 กำหนดวิธีการนำเสนอ

2.1.5 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ

2.2 การสร้างแบบเรียน

2.2.1 ศึกษาเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนสอน

สนทนาภาษาต่างประเทศ

2.2.2 กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2.3 สร้างเครื่องมือการทดลอง คือ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็ก

ชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

2.2.4 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสนทนาของเด็กในชีวิตประจำวันจากการสังเกต

และจากการศึกษาจาก แบบเรียนสนทนาภาษาต่างประเทศสำหรับเด็ก แล้วนำมาพิจารณาเพื่อสร้างแบบเรียน

2.2.5 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติ

ระดับต้น

2.2.6 นำแบบเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา สारณิพนธ์เพื่อให้พิจารณาตรวจสอบ

เนื้อหาและแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามที่อาจารย์ที่ปรึกษา สारณิพนธ์เสนอแนะ

2.2.7 นำแบบเรียนเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อพิจารณาความสอดคล้อง

ระหว่างจุดประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนแต่ละบท

โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. มลิวลย์ ลับไพรี ชำราชากร
 บำนาญ โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ฝ่ายประถมฯ จังหวัดกรุงเทพฯ
2. อาจารย์ อวีวรรณ วอสโก หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย
 โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ
3. อาจารย์ เตือนตา โจฮารี หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย
 โรงเรียนนานาชาติสิงคโปร์กรุงเทพฯ จังหวัดกรุงเทพฯ

2.2.8 ปรับปรุงแบบเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.3 ชั้นทดลองเพื่อการปรับปรุง

2.3.1 นำแบบเรียนและแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง ครั้งที่ 1 จำนวน 1 คน แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง และนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับกลุ่มทดลอง จำนวน 3 คน แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

2.3.2 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่สมบูรณ์ไปหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน

2.4 ชั้นประเมินผล แบบเรียน โดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน นำผลจากการทำแบบฝึก และการทำแบบทดสอบ หลังเรียนแบบเรียนไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 (80/80)

2.5 อภิปราย และสรุปผล

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1.1 ความหมายของแบบเรียน

1.1.2 ประโยชน์ของแบบเรียน

1.1.3 หลักการสร้างแบบเรียน

1.1.4 การสร้างแบบฝึก

1.1.5 การประเมินคุณภาพแบบเรียน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

2.1.1 ความหมายของการสนทนา

2.1.2 กฎการสนทนา

2.1.3 เทคนิคการสอนสนทนา

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1.1 ความหมายของแบบเรียน

ธวัช ปุณโณทก (2526: 3) ได้ให้ความหมายของแบบเรียน ไว้ว่า คือหนังสือที่มีเนื้อหาความรู้ หลักการและวิธีการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้น ใช้สำหรับการเรียนระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง

วารี ธิระจิตร (2531: 20) กล่าวว่า แบบเรียน หมายถึง 1. หนังสือที่ให้นักเรียนในชั้นเรียนต่างๆ 2. หนังสือที่บรรจุเนื้อหาตามหลักวิชา และกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักสำหรับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียน

จินตนา ไบกาซูยี (2520: 20) กล่าวว่า แบบเรียน คือหนังสือประเภทหนึ่ง ที่รวบรวมวิชาความรู้ในหมวดวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรกำหนดไว้อย่างถูกต้องและครบครัน หนังสือแบบเรียนมี จุดมุ่งหมายใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะ ซึ่งมีกฎเกณฑ์การเขียนเป็นพิเศษ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่นๆ (2523: 249) กล่าวว่า แบบเรียนหรือตำรา เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้ตามหลักสูตรการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง

หทัย ตันหยง (2525: 35) ได้ให้ความหมายของแบบเรียนไว้ กล่าวโดยสรุปได้ว่าแบบเรียนคือหนังสือที่แต่งขึ้น เพื่อใช้เป็นส่วนขยายของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในกระบวนการศึกษาเล่าเรียน

พัฒน์ น้อยแสงสี (2527: 2) ได้ให้นิยามว่าแบบเรียนคือหนังสือที่เรียบเรียงหรือเขียนขึ้นอย่างมีระบบ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรในกระบวนการวิชาที่เปิดสอน

สรุปได้ว่าแบบเรียนคือ หนังสือที่แต่งขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในกระบวนการศึกษาเล่าเรียน มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร กำหนดไว้ตามหลักสูตรการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง แบบเรียนมีจุดมุ่งหมายใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะ และมีกฎเกณฑ์การเขียนเป็นพิเศษ

1.1.2 ประโยชน์ของแบบเรียน

วารี ธีระจิตร (2531: 20) ได้อ้างถึงสิ่งที่เจมส์ (James W. Brown) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียน ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบเรียนเป็นอุปกรณ์ราคาถูก ใช้ได้นาน ช่วยให้เด็กได้ศึกษาเป็นรายบุคคลได้ดี สามารถเรียนรู้ซ้ำกี่ครั้งก็ได้ตามความต้องการ และช่วยให้ครูมอบงานให้เด็กตามกำลังความสามารถของแต่ละคน ช่วยให้เด็กรู้วิธีศึกษา เป็นอุปกรณ์ที่รวบรวมหลักฐานต่างๆ และช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ได้ นอกจากนี้ ยังช่วยปรับปรุงทักษะของ ครู โดยเฉพาะครูใหม่ เพราะแบบเรียนมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร ในการสร้างแบบเรียนนั้น ได้คำนึงถึงหลักการเรียนการสอน ความสนใจ และความสามารถของเด็กแต่ละวัย แบบเรียนจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง

ในเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบเรียนนี้ หทัย ตันหยง(2528: 40-41) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียนไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอด (Concept) ในการเรียนรู้ที่ชัดเจน ช่วยเพิ่มความสนใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ในเรื่องราวต่างๆ ด้วยตนเองอย่างกว้างขวาง
2. ทำให้การเรียนรู้มีความคงทนถาวร
3. สามารถทบทวนความรู้ต่างๆ ได้ทันทีทันใดเมื่อต้องการ

4. เป็นแหล่งวิชาอันเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ
5. พัฒนาความคิดของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย
6. ขยายประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
7. เป็นคู่มือสำหรับค้นคว้าหาข้อมูลที่ถูกต้องควบคู่กับบทเรียนในห้องเรียน
8. เป็นเครื่องช่วยกำหนดขอบข่ายการเรียนรู้ และการประเมินผล

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2539: 24-25) ได้กล่าวถึงบทบาทของสื่อการสอนต่อการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษาว่า

1. สื่อการสอนเป็นตัวกระตุ้นความสนใจของเด็กต่อเรื่องที่จะเรียน
2. สื่อการสอนเป็นเครื่องมือที่จะให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ
3. สื่อการสอนช่วยให้ประสบการณ์รูปธรรมแก่เด็ก
4. สื่อการสอนมีบทบาทเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับรับการเรียนของเด็กและสามารถทำให้เด็กเรียนได้รวดเร็วขึ้น
5. สื่อการสอนในรูปของกิจกรรมหรือวิธีการต่างๆ จะทำให้เกิดบรรยากาศของความเป็นกันเอง

6. สื่อการสอนช่วยสร้างสภาพการณ์ที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้ของเด็ก กล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบเรียนเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประโยชน์อย่างมาก มีบทบาทต่อการเรียนรู้ของเด็ก เช่น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอด และช่วยให้การเรียนรู้มีความคงทนถาวร ช่วยให้เด็กได้ศึกษาเป็นรายบุคคลได้ สามารถนำมาเรียนซ้ำก็ครั้งก็ได้ตามความต้องการ ช่วยกำหนดขอบข่ายการเรียนรู้ และการประเมินผล แบบเรียนเป็นสื่อที่สร้างขึ้นคำนึงถึงหลักการเรียนการสอน ความสนใจ และความสามารถของเด็กแต่ละวัย จึงกล่าวได้ว่า แบบเรียนเป็นสื่อการสอนที่สำคัญและควรนำมาใช้กับผู้เรียนอย่างยิ่ง

1.1.3 หลักการสร้างแบบเรียน

หทัย ตันหยง (2528: 135-137) ได้กล่าวถึงหลัก ในการสร้างแบบเรียนเชิงวิชาการไว้ โดยมีองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. มีการกำหนดรูปแบบว่าจะต้องมีระบบแบบแผน มีการจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นสัดส่วน มีบท มีตอน และมีลำดับต่อเนื่อง
2. มีการวางระดับภาษา ต้องใช้ภาษาเชิงวิชาการ และต้องเป็นภาษาแบบ บแผนเคร่งครัดในหลักไวยากรณ์ และสิ่งสำคัญที่สุดคือการจัดระดับภาษาเขียนให้เหมาะกับช่วงวัยของผู้ใช้หนังสือเรียน

3. มีการจัดเนื้อหา จะต้องเน้นหลักวิชาของวิทยาการแต่ละแขนง เนื้อหาจึงต้องดำเนินไปตามหลักการ เกณฑ์ ทฤษฎีต่างๆ ของสาขาวิชานั้นๆ

4. มีกลวิธีการใช้ภาษาเขียน ผู้เขียนจะต้องมีกลวิธีในการเขียน หรือวิธีการนำเสนอเนื้อหาว่าจะกระทำในรูปใด จึงจะทำให้หนังสือเรียนนั้นเกิดภาพพจน์ สามารถเห็นมโนทัศน์ และจุดประสงค์ของเนื้อหาได้อย่างชัดเจน

5. มีการอ้างอิงหลักฐานประกอบเนื้อหา ในการเขียนเนื้อหาจำเป็นต้องอ้างอิงข้อมูล หลักฐานที่ยังประโยชน์ให้กับผู้ใช้หนังสือ กล่าวคือ ผู้ใช้หนังสือได้ความรู้ ความคิดถูกต้อง และสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้

กิดานันท์ มลิทอง (2540: 89) ได้กล่าวถึงหลักในการเลือกสื่อการสอนซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นหลักในการสร้างสื่อการสอนได้ โดยมีหลักต่างๆ ดังนี้

1. สื่อการสอนนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาแบบเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน
2. สื่อการสอนนั้นต้องมีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่จะให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชานั้นได้ดีเป็นลำดับขั้นตอน
3. สื่อการสอนนั้นต้องเป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน

4. สื่อการสอนนั้นควรสะดวกในการใช้ มีวิธีใช้ไม่ซับซ้อนยุ่งยากจนเกินไป

5. สื่อการสอนนั้นต้องมีคุณภาพ ใช้เทคนิคในการผลิตดี ชัดเจนและเป็นจริง

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526: 152) ได้อ้างถึงงานวิจัยของ ชแรม (Scharamm. 1995: 144-155) ที่ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของแบบเรียนที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเพื่อสร้างแบบเรียนไว้ดังนี้

1. ขนาดของตัวอักษร ความยาวของบรรทัด การเว้นบรรทัด ชนิดของตัวพิมพ์ ล้วนเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อผู้อ่านทั้งสิ้น
2. ผู้อ่านชอบหนังสือที่ทำจากวัสดุที่มีคุณภาพ
3. ภาพและสีในตำราช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน
4. การให้สิ่งที่ซ้ำๆ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจำ

วาริ ติระจิตร (2531: 21) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบเรียนที่ดี ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ว่า เนื้อหาแบบเรียนตรงตามหลักสูตรและถูกต้องเที่ยงตรงในเรื่องข้อเท็จจริง การใช้ภาพประกอบถูกต้องกับเนื้อเรื่องและมีความสวยงาม ภาพสีจะช่วยให้เข้าใจง่ายตรงกับความเป็นจริง แบบเรียนมีขนาดเหมาะสม เนื้อหาในแบบเรียนควรเรียบเรียงให้นักเรียนเข้าใจง่าย ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ประโยคสั้นๆ การจัดรูปเล่มหนังสือควรให้เหมาะสมกับวัยของผู้ใช้ ให้มือเด็กหยิบจับได้สะดวก บทเรียนควรจัดเป็นบทให้ความรู้เป็นตอนๆ ไปตามลำดับ โดยมีความยาวพอเหมาะ จัดหน้าหนังสือให้เหมาะสมกับสายตาของเด็ก มีปกนอกที่สวยงาม ปกในบอกคัมภีร์สำคัญเกี่ยวกับหนังสือไว้ครบถ้วน และมีสารบัญและคำนำ

เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์ (2538: 30) อ้างถึงสิ่งที่ เอิร์ล สตีวีก กล่าวว่าการใช้ภาพประกอบในแบบเรียน สามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้เพราะ เป็นการช่วยเพิ่มความเข้มของประสบการณ์ได้อย่างดี ดังนั้นภาพประกอบแบบเรียน จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ดีขึ้น ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพประกอบนี้ เกษมศรีได้ อ้างถึงฉัตรชัย ศุกระกาญจน์ (2523: 165-180) ว่า ภาพประกอบเป็นสิ่งชักจูงใจให้เด็กเกิดความสนใจ ต่อหนังสือที่อ่าน และได้กล่าวถึงลักษณะภาพประกอบที่ดีไว้ ดังนี้

1. ภาพนั้นตรงกับจุดประสงค์ของเรื่องที่เขียน
2. ภาพนั้นจะต้องถ่ายทอดลักษณะตรงกับสภาพความเป็นจริง
3. ภาพนั้นจะต้องถูกต้องในเรื่องของขนาดและสัดส่วนของภาพ
4. ภาพนั้นจะต้องก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มความสนุกสนาน
5. ภาพนั้นจะต้องกระตุ้นให้เกิดจินตนาการขึ้นอย่างต่อเนื่อง
6. ภาพนั้นจะต้องมีคุณสมบัติด้านศิลปะ และมีเทคนิคการสร้างที่ดี
7. ภาพนั้นจะต้องมีเนื้อหาของภาพที่เป็นเอกภาพ
8. ภาพนั้นจะต้องให้รายละเอียดไว้พอสมควร

สมทรง สีสลายน (2516: 89-90) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ขนาดและรูปลักษณ์ของหนังสือ ที่นักเรียนระดับประถมศึกษาชอบ จากการวิจัยพบว่า รูปลักษณ์ขนาดกว้าง 6 นิ้ว สูง 8 นิ้วครึ่ง ประเภทแนวตั้งเป็น รูปแบบที่นักเรียนชอบมากที่สุดและเหมาะแก่การถือมากที่สุด นอกจากนี้ยังควรคำนึงถึงด้านอื่นๆ อีก เช่น ระดับวัยของผู้อ่าน ขนาดของภาพประกอบ ความยาวของเรื่อง ขนาดตัวอักษร ขนาดของระยะในการเว้นริมขอบของหนังสือ โดยอย่าชิดริมขอบของหนังสือ มากเกินไป หนังสือไม่ควรใหญ่หรือหนักเกินไปเพื่อให้ผู้เรียนเปิดอ่านได้อย่างสะดวกสบาย

1.1.4 หลักการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกหัด เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาส สทบทวนความเข้าใจ ฝึกฝนหลังจากที่เรียนเพื่อให้เกิดความชำนาญ ผู้วิจัย ได้ศึกษา ลักษณะของแบบฝึกที่ดี เพื่อ นำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก โดยมีเนื้อหา ดังนี้

นงเยาว์ บวงสรวง (2535: 31) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีต้องคำนึงถึงจิตวิทยา การเรียนรู้ มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มี จุดมุ่งหมายในการฝึกอย่างชัดเจน และมีรูปร่างน่าสนใจ สร้างโดยคำนึงถึงวิธีการที่จะพัฒนาทักษะนั้นๆ ให้ดียิ่งขึ้น และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุณี กฤตสิน (2542: 65) กล่าวว่าไว้ว่า แบบฝึกที่ดีที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียน ประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของคุณ ทำให้คุณลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามความสามารถ

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517: 72) ได้ศึกษาพบว่าแบบฝึกที่ทำให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นเมื่อใช้ มีลักษณะต่างๆ ดังนี้

- คำนึงถึงหลักจิตวิทยา
- จำนวนภาษาง่าย
- ให้ความหมายต่อชีวิต
- คิดได้เร็วและสนุก
- ปลุกความสนใจ
- เหมาะกับวัยและความสามารถ
- ศึกษาด้วยตนเองได้

กฤตยา เรวัต (2538: 47) สรุปลักษณะแบบฝึกที่ดีว่า ควรมีความเหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และระดับชั้นของผู้เรียน ครูควรคำนึงถึงจิตวิทยาและความพร้อมของนักเรียน แบบฝึกควรมีคำชี้แจงและตัวอย่างสั้นๆ ครูควรสร้างแบบฝึกหลายรูปแบบและใช้เวลาฝึกที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

นิตยา ฤทธิโยธี (2520: 1) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมในการทำ
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถ

พรรณี ช.เจนจิต (2528: 167) ได้กล่าวถึงการนำจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ในการสอน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการสร้างแบบฝึก โดยได้กล่าวถึงหลักต่างๆ ดังนี้

- หลักความใกล้ชิด การใช้สิ่งเร้า และการตอบสนองที่เกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน
- หลักการฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ
- กฎแห่งผล คือ การให้นักเรียนทราบผลการทำงานของตนเอง ได้แก่ การเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบผลการทำงานอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการสร้างความพอใจแก่นักเรียน

- การจูงใจผู้เรียน ได้แก่ การเรียงแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายาก และเนื้อเรื่องที่น่าสนใจนำมาสร้างเป็นแบบฝึกหัดหลายรูปแบบ ตลอดจนมีภาพประกอบเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียนมากขึ้น กล่าวได้โดยสรุปว่า ในการสร้างแบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ใช้สำนวนภาษาง่าย มีความหมายต่อชีวิต มีภาพประกอบเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน เหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียน จึงจะเป็นแบบฝึกหัดที่ดี ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เรียนอย่างคงทนถาวร

1.1.5 การประเมินคุณภาพแบบเรียน

การทดสอบคุณภาพ ของแบบเรียน จัดเป็นกระบวนการ สำคัญ เพื่อใช้ทดสอบและประเมินประสิทธิภาพของสื่อการสอน ในการประเมินประสิทธิภาพสื่อการสอน ได้มีนักวิชาการหลายท่านนำเสนอแนวทางที่มีประโยชน์น่าสนใจ ดังกล่าวได้ต่อไปนี้

คันทิงส์เวอร์ธ (Cunningsworth. 1995) ได้นำเสนอหลักเกณฑ์ในการประเมินแบบเรียนไว้ว่า

1. แบบเรียนควรมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ และควรมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาที่สร้างขึ้น
2. แบบเรียนควรสะท้อนให้เห็นการใช้ภาษาที่ดี ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. แบบเรียนควรสามารถอธิบายความต้องการของผู้เรียน และควรช่วยสนับสนุนกระบวนการการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยปราศจากคำสั่งสอนที่เข้มงวดและไม่มีควมยืดหยุ่นแก่ผู้เรียน
4. แบบเรียนควรมีบทบาทที่ชัดเจนในการช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน เสมือนเช่นครู ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายได้

แจ๊ค และ วิลลี่ (Jack; & Willy. 2003: 84) ได้อ้างถึงสิ่งที่ เจน ครอว์ฟอร์ด (Jane Crawford. 2003) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพสื่อการสอนที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษาที่สองว่าควรสะท้อนให้เห็นองค์ประกอบที่สำคัญต่างๆ ดังนี้

1. เนื้อหาภาษาในแบบเรียนต้องใช้ได้จริง และสื่อให้เห็นถึงบริบทของสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดมโนภาพของสถานการณ์ได้ชัดเจนมากขึ้น
2. การพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาของผู้เรียน ต้องอาศัยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ จึงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

3. ภาษาที่นำมาใช้ในสื่อการสอนควรมีความสมจริง เป็นภาษาที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน

4. สื่อการสอนในชั้นเรียนโดยทั่วไป ควรมีสื่อที่มีภาพและเสียงประกอบอยู่ด้วย เช่น สื่อวีดิทัศน์ซึ่งช่วยให้ครูและผู้เรียนได้เห็นรูปแบบการสื่อสารที่ปราศจากคำพูด เช่น ภาษา ท่าทาง สีหน้า แววตา กี วิทยาการต่างๆ สิ่งเหล่านี้ แสดงให้เห็นวัฒนธรรม และถือเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการสื่อสารผ่านทางคำพูดเพียงทางเดียว

โรเบิร์ต (Robert. 1996: 156) ได้อ้างถึงสิ่งที่ แอน ดรู ลิตเติ้ลจอห์น และสก็อต วินดีแอท ได้รวบรวมและสรุปหลัก 6 ประการที่ใช้ในการพิจารณาตรวจสอบคุณภาพสื่อการเรียนรู้อย่างต่อไปนี้

1. พิจารณาด้าน “ภาพรวม” หรือ “เนื้อหาวิชา” อันเป็นความรู้ที่เสนออยู่ในสื่อการเรียนรู้นั้น

2. พิจารณาด้าน “สาระความรู้” ที่ต้องการให้แก่ผู้เรียนว่าคืออะไร และจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร

3. พิจารณาด้านสื่อที่มีอะไรบ้างที่ สัมพันธ์กับ ธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษา ของผู้เรียน

4. พิจารณาด้านสื่อได้เสนอบทบาทความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอนและผู้เรียนในชั้นเรียนอย่างไร

5. พิจารณาด้านสื่อนี้ให้โอกาสในการพัฒนาความสามารถทางการใช้ความคิดแก่ผู้เรียนมากน้อยเพียงไร

6. พิจารณาคคุณค่าและทัศนคติที่นำเสนออยู่ในสื่อการสอนนั้นๆ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526: 153-155) ได้เสนอแนวคิดในการในการประเมินผลแบบเรียนไว้ ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาของแบบเรียน

ตรงและครบตามหลักสูตรหรือไม่ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด ภาษาที่ใช้ ความถูกต้องของเนื้อหา คุณธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี

2. แนวการเขียน

รูปแบบการเขียนเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียนเพียงใด เช่น ความยาวของประโยค ความยาวของข้อความ คำอธิบายต่างๆ ความยากง่ายของภาษา สำนวน ฯลฯ ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือไม่ เช่น ผู้เรียนเพศใด ความสามารถอยู่ในระดับใด ความน่าสนใจของบทเรียนสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนที่มีลักษณะต่างๆ กันได้หรือไม่

3. ส่วนประกอบภายในและการจัดรูปเล่มเนื้อหา

มีสารบัญชี่ช่วยให้อ่านหาได้สะดวกหรือไม่ มีตรรกะในคั่นเรื่อง คำศัพท์ยาก มีภาพ คำอธิบายประกอบหรือสิ่งอื่นๆ ที่ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีเพียงใด การจัดภาพประกอบ เรียงลำดับความสัมพันธ์กับเนื้อหา เพื่อให้เข้าใจง่าย และประหยัดทรัพยากรเพียงใด มีคำแนะนำ ข้อเสนอ มีกิจกรรมฝึกหัดหรือไม่ มีข้อเสนอแนะ แหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมหรือไม่ มีบทสรุปและบททวนท้าย บทหรือท้ายเล่มหรือไม่ มีความทันสมัยและน่าสนใจเพียงใด

6. มาตรฐานการพิมพ์

การพิมพ์ชัดเจน ตัวอักษรขนาดใหญ่พอเหมาะ การเว้นบรรทัด การจัดหัวเรื่องเด่น น่าสนใจ กระดาษดีเพียงใด รูปเล่มแข็งแรงทนทาน ขนาดใหญ่พอเหมาะ อักษรชัดเจนและอ่านง่ายหรือไม่ เว้นบรรทัดให้อ่านง่ายหรือไม่ ความยาวหนึ่งบรรทัดนั้นยาวพอเหมาะที่จะอ่านได้ง่ายหรือไม่ กล่าวโดยสรุปได้ ว่า ในการประเมินคุณภาพแบบเรียนถือ เป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งขั้นตอนหนึ่งในการสร้างแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพ อันทำได้โดยการตั้งหลักเกณฑ์ ต่างๆ ในการพิจารณาประเมินคุณสมบัติของแบบเรียน ที่สร้างขึ้น ในการประเมินต้อง ประเมินในหลายด้าน ประกอบกัน โดยประเมินด้านเนื้อหาและด้านรูปแบบของแบบเรียน เพื่อให้ทราบว่าแบบเรียนช่วยส่งเสริมการ เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สร้างตั้งขึ้นไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงไร และมีสิ่งได้บ้างที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

วัฒนีย์ วันรอด (2543: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการประเมินคุณภาพหนังสือแบบเรียนมุ่งประสบการณ์ภาษา วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 เรื่อง ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหนังสือ และแบบสอบถามความสนใจ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้น ป. 2 จำนวน 15 คน 2. กลุ่มนักเรียนชั้น ป. 2 จำนวน 70 คน ผลการศึกษาพบว่า จากการประเมินโดยครูผู้สอนพบว่าหนังสือแบบเรียนมุ่งประสบการณ์ภาษามีคุณลักษณะอยู่ในระดับดี จำนวน 1 เรื่อง และระดับปานกลาง จำนวน 4 เรื่อง และเมื่อพิจารณารวมทั้ง 2 ด้าน พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับดี จำนวน 3 เรื่อง และระดับปานกลาง 2 เรื่อง ในส่วนที่ประเมินโดยแบบสอบถามความสนใจของนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรื่องทั้ง 5 เรื่องในหนังสือเรียนโดยมีระดับแตกต่างกันไป

สาวิตรี สิ้นสันธิเทศ (2551: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องตำนานเมืองลพบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวินิตศึกษาในพระราชูปถัมภ์ฯ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม(Cluster Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน ช่วงก่อนและหลังการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม ใช้เวลาในการทดลอง 18 คาบ คาบละ 60 นาที ผลการวิจัยพบว่าหนังสืออ่านที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.39/ 82.89 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องตำนานเมืองลพบุรี หลังการทดลองสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุริยา ตอพล (2541: บทคัดย่อ) การพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหนังสือเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและแบบฝึกเสริมทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่องเที่ยวงานย่าโม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านพะไล จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ผลการวิจัยมีดังนี้ หนังสือเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่องเที่ยวงานย่าโม มีประสิทธิภาพ 83.53/ 81.11 แบบฝึกเสริมทักษะประกอบ การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่องเที่ยวงานย่าโม มีประสิทธิภาพ 81.29/82.00 นักเรียนที่สอนโดยหนังสือเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่องเที่ยวงานย่าโม มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องเที่ยวงานย่าโม มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมทรง สิตลายัน (2516: 89-90) ได้ทำการวิจัยเรื่องขนาดและรูปเล่มของหนังสือที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชอบ พบว่า รูปเล่มขนาดกว้าง 6 นิ้ว สูง 8 นิ้วครึ่ง ประเภทแนวตั้งเป็นรูปแบบที่นักเรียนชอบมากที่สุด และเหมาะสมแก่การถือมากที่สุด และควรคำนึงในด้านอื่นๆ อีก เช่น ระดับวัยของผู้อ่าน ขนาดของภาพประกอบ ความยาวของเรื่อง ขนาดตัวอักษร ขนาดของระยะในการเว้นริมขอบของหนังสือต้องมีความเหมาะสม อย่าชิดริมขอบของหนังสือ มากเกินไป หนังสือไม่ควรใหญ่หรือหนักเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนเปิดอ่านได้อย่างสะดวกสบาย

เพชร เหลืองไตรรัตน์ (2545: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เรื่อง การสอนเขียนร้อยกรอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นบทเรียนมัลติมีเดียในซีดี- รวมเรื่องการเขียนร้อยกรอง (ภาพยยานี 11) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนพญาไท กรุงเทพฯ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแผนการสอนโดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียในซีดี- รวม จำนวน 5 แผน แบบทดสอบท้ายบทเรียนรวม 5 เรื่อง และแบบประเมินผลการเขียนร้อยกรอง (ภาพยยานี 11) ผู้วิจัยใช้การทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (80/80) ผลการศึกษาพบว่าบทเรียนมัลติมีเดียในซีดี-รวม เรื่อง การเขียนร้อยกรอง (ภาพยยานี 11) ทั้ง 5 เรื่อง มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ (80/80)

อารีรัตน์ ดอกสี (2541: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนการเขียนร้อยกรอง ชั้นป ระถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์ จังหวัดนนทบุรี เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม แผนการสอน โดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม แบบทดสอบท้ายเล่มแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม 5 เล่ม และแบบประเมินผลการเขียนร้อยกรอง (กาพย์ยานี11) โดยใช้การทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (80/80) ผลการศึกษาพบว่าแบบเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (80/80)

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

2.1.1 ความหมายของการสนทนา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับพุทธศักราช 2542 ได้ให้ความหมายของการสนทนาไว้ คือ (กริยา) คุยกัน, ปรีกษาหารือกัน, พุดจาตอบกัน เช่น สนทนาปัญหาบ้านเมือง สนทนาสารทุกข์สุกดิบ. (วิเศษณ์) ที่คุยกัน, ที่ปรีกษาหารือกัน, ที่พุดจาโต้ตอบกัน, เช่น บทสนทนาในนิยาย บทสนทนาภาษาอังกฤษ

ธนู ทดแทนคุณ (2552: 74) ได้ให้นิยามของการสนทนาว่า คือ การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมาพบปะเพื่อพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่มีความสนใจร่วมกัน บางครั้งการสนทนา อาจเป็นการปรีกษาหารือ การบอกให้ทราบความรู้สึก ความต้องการของทั้ง 2 ฝ่าย

ศรีวิไล พลมณี (2545: 162-192) ได้กล่าวไว้ว่าการสนทนา เป็นทักษะสื่อสารที่ซับซ้อน มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ทางวาจาในขณะเผชิญหน้ากันระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่า และได้ให้คำจำกัดความของการสนทนาว่า การสนทนาเป็นกิจกรรมที่ผูกพันอยู่กับกฎหลัก (Rules) ปทัสถาน (Norms) และขนบนิยม (Conventions) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถเชิงภาษาที่ต้องเรียนรู้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสนทนา คือการพุดจาโต้ตอบกัน พุดคุยกัน ปรีกษากัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน บอกให้ทราบความต้องการ ความรู้สึก ระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่า

2.1.2 กฎการสนทนา

ศรีวิไล พลมณี(2545: 192-194) กล่าวว่า การสนทนาไม่ใช่เป็นเพียงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเท่านั้น เมื่อบุคคลเข้าร่วมในการสนทนา เขาได้เข้าไปมีส่วนร่วม ทั้งการนำเอาความเข้าใจและความคาดหวังว่าการสนทนาจะเป็นอย่างไรและจะพัฒนาไปทางใด ตัวเองจะเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างไรต่างฝ่ายต่างยอมรับในกฎบางประการร่วมกัน เขาก็จะสามารถตีความคำพุดซึ่งกันและกันได้

ในการสนทนา ประกอบด้วยกฎต่างๆ ดังนี้

1. กฎแห่งความร่วมมือ (The Cooperation Principle) ศรีวิไล อ้างถึง ไกรซ์และพอล (Geice, H.Paul. 1967) ที่อธิบายถึงกฎนี้ว่า เป็นกฎที่ผู้สนทนาจะต้องรักษาในการสนทนา ได้แก่

Maxim of Quantity : พูดเท่าที่ต้องการและเท่าที่เรารู้

Maxim of Quality : พูดตามความจริง

Maxin of Relation : พูดให้เกี่ยวข้องกัน

Maxim of Manner : พูดให้กะทัดรัด ชัดเจน ไม่กำกวม

2. พฤติวาทา (Speech acts) คือ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รักษาไมตรีในหมู่คณะและพองญาติมิตร ประนีประนอม สร้างความเข้าใจ คงบทบาทของตนตลอดจนใช้ในกิจกรรมที่ทำร่วมกัน จุดประสงค์ของการสนทนาจึงสนองตอบหลายๆ หน้าที่

3. คำพูดโต้ตอบของคู่สนทนา (Adjacency pairs) คือถ้อยคำที่คู่สนทนาพูดกันอย่างสอดคล้องต่อเนื่องกันไป

4. การเปิดการสนทนา (Openings)

5. การโต้ตอบ (Adjacency pair)

6. การปิดการสนทนา (Closings) มักจะมีสัญญาณให้สังเกตได้ เรียกว่า การเตรียมปิดการสนทนา ซึ่งเป็นถ้อยคำเช่นเดียวกันกับที่ใช้ตอนจะเปลี่ยนเรื่องพูด และอาจจะเตรียมปิดโดยใช้คำถามหรือคำพูดที่เหมาะสม

7. หัวข้อสนทนา (Topic) การเลือกหัวข้อสนทนา การดำเนินการสนทนาไปได้เรื่อยๆ ตลอดจนการเปลี่ยนเรื่องสนทากันนั้น เป็นเรื่องของกระบวนการสนทนา ความต่อเนื่องในการสนทนา และการรู้จักเลือกหัวข้อที่เหมาะสมแก่การสนทนา เป็นเรื่องที่เกิดจากการเรียนรู้

8. การขวยโอกาสที่จะเป็นผู้พูดบ้าง (Turn Taking) คือการทำให้ได้มาซึ่งโอกาสในการเป็นผู้พูด

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสนทนาเป็นทักษะการสื่อสารที่ซับซ้อน และมีหน้าที่หลากหลายไม่ใช่เพียงมีไว้ใช้เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลเท่านั้น แต่มีไว้เพื่อหน้าที่อื่นทางสังคมเช่นกัน ทักษะในการสนทนา นี้ เป็นสิ่งที่ต้องอาศัยประสบการณ์การเรียนรู้และ สังเกต จึงจะช่วยให้สามารถสนทนาได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามจุดประสงค์ในการพูดของที่ตั้งใจไว้ก่อนการสนทนา

2.1.3 เทคนิคการสอนสนทนา

แจ๊ค และ วิลลี่ (Jack; & Willy. 2003: 208-209) ได้อ้างถึง คัง ชูมิน (2002) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้สอนภาษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนพฤติกรรมการสื่อสารในหัวข้อที่หลากหลาย โดยการใช้สื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เป็นกุญแจในการสอนการสื่อสารเพราะว่า “การสื่อสารนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะได้มาจากการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ” ในการออกแบบกิจกรรมต่างๆ ครูควรพิจารณาถึงทักษะต่างๆ ร่วมกันในขณะที่มีการสื่อสารกันในห้องเรียนให้ใกล้เคียงชีวิตจริง แจ๊คและวิลลี่ได้อ้างถึง นูแนน (Nunan. 1989) ว่า กิจกรรมการสื่อสารกันที่มีประสิทธิภาพควรมีการปรับให้เหมาะสม มีความหมาย และส่งเสริมการสื่อสาร ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสื่อสารภาษาโดยมีจุดมุ่งหมายในรูปแบบที่หลากหลาย ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถและได้ฝึกฝนโครงสร้างเฉพาะของภาษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำในชั้นเรียน และส่งเสริมกระบวนการทางจิตวิทยาทางการเรียนรู้ภาษาให้ทำงาน

กองวิเทศสัมพันธ์ (2544: 129-130) ได้ให้หลักในการสอนการพูด ดังนี้

1. สอนสิ่งที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุด เช่น สอนเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้เรียนจะพบ ได้ยิน ได้ฟัง และต้องพูดในชีวิตประจำวันทันทีที่เรียนเสร็จเมื่อออกจากห้องเรียน ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันที ถือเป็นฝึกฝนการพูดในตัว
2. ใช้การเขียนสัทอักษรช่วยจำ เนื่องจากการเรียนระยะแรก ผู้เรียนไม่สามารถเขียนภาษาไทยได้ ผู้สอนจำเป็นต้องแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักการใช้อักษรแทนเสียงที่ใกล้เคียงกับเสียงจริงมากที่สุด วิธีที่ดีคือให้ใช้อักษรของภาษาแม่ถ่ายเสียง สัทอักษรเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเป็นเครื่องช่วยจำ และทำให้ผู้เรียนสามารถกลับไปทบทวนได้
3. วลีและประโยคฝึกพูดควรเป็นประโยคธรรมดาที่สั้น เข้าใจง่าย ไม่ควรเป็นประโยคยาวและซับซ้อน และต้องเป็นประโยคที่ใช้บ่อย และใช้ทั่วไป เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดได้ตอบไปมาได้ทันที หากจะมีการฝึกพูดซ้ำด้วยการแทนที่คำ ก็ให้เขียนโครงสร้างที่ชัดเจน และนำคำที่เป็นคำนามหรือกริยามาแทนที่คำแต่ละคำ ประโยคทุกประโยคต้องมีความหมายและนำไปใช้ได้จริง
4. การสอนพูดที่ดีคือ การจำลองสถานการณ์ และแสดงบทบาทสมมุติ หลังจากที่ได้เรียนเรื่องคำและโครงสร้างประโยคที่จำเป็นแล้ว จะพบว่าผู้เรียนสนุกสนานกับการเล่นบทบาทสมมุติมาก อาจให้มีการแต่งบทบาทสนทนาล่วงหน้าเป็นการเตรียมตัว เช่น การเตรียมคำถามหลายคำถามที่จำเป็นต้องใช้ในสถานการณ์เช่นนั้น เช่น การซื้ออาหาร การซื้อของและเสื้อผ้า เป็นต้น ในขณะที่อีกฝ่ายต้องเตรียมคำตอบตามที่ได้เคยเรียนมา
5. อาจให้ผู้เรียนออกไปสัมภาษณ์คนไทย ออกไปซื้อของใน สถานการณ์จริงก็ได้ เพื่อดูว่าได้ผลมากน้อยเพียงใด และกลับมารายงานเป็นภาษาของตนเอง โดยวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนและตั้งใจทำแบบฝึกหัดด้วยความสนุกสนาน

วรรณิ โสภประยูร (2537: 113-116) ได้กล่าวถึงหลักในการสอนพูด กล่าวสรุปได้ว่า การสอนพูดต้องศึกษาความพร้อมของนักเรียน ต้องศึกษาภูมิหลังของนักเรียน สร้างบรรยากาศที่มีอิสระเสรี คำนึงถึงลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลและควรฝึกทักษะให้กับนักเรียนทุกคน ต้องให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์โดยตรง เป็นเรื่องค่อยเป็นค่อยไปและต้องอาศัยศรัทธาของผู้เรียน การสอนพูดต้องให้ข้อมูลย้อนกลับและต้องฝึกเป็นกระบวนการต่อเนื่อง

จะเห็นได้ว่า เทคนิคการสอนการพูดการสนทนานั้น ต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากที่สุด โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล ผู้เรียนจะเป็นผู้พูด เป็นผู้ปฏิบัติตลอดเวลา โดยมีผู้สอนเป็นเหมือนดั่งพี่เลี้ยงคอยให้คำศัพท์ แสดงออกเสียงเป็นตัวอย่างให้ถูกต้อง สอนโครงสร้าง ่างที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ จริง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อสร้างรูปแบบการสนทนา ให้ใกล้เคียงกับการสนทนาในชีวิตประจำวันมากที่สุด

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

พาร่า สุไลมาน (2547: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลาในการทดลอง 3 วัน 2 คืน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1. คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมินความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง 3. แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 4. แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม 5. แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า หลังจากก ารเข้าค่าย ความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นและมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และพบว่าเกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษนี้มีประสิทธิภาพสูง ผู้เรียนให้ความสนใจต่อเกมภาษาและกิจกรรมในระดับปานกลางถึงมาก

พรชัย จิระสถิตย์พร (2531: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง หลักการของครูในการแก้ไขภาษาพูดของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักการของครูในการแก้ไขภาษาพูดของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้แบบสอบถามแนวความคิดและทัศนคติของครูในการแก้ไขการ ใช้ภาษาผิดของนักเรียน และแบบสอบถามวัดความสามารถของครูในการจำแนกและแก้ไขภาษาที่นักเรียนใช้ผิด กลุ่มตัวอย่างคือ ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนอุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 13 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการแก้ไขภาษาที่นักเรียนใช้ผิด และเห็นด้วยว่าควรแก้ไขภาษาที่นักเรียนใช้ผิดที่เกิดขึ้นทั้งหมด ภาษาที่นักเรียนใช้ผิดทุกประเภทในขณะที่ทำกิจกรรม

คู่หรือกลุ่ม ได้แก่ การเลือกใช้คำผิด การใช้โครงสร้างภาษาผิด การให้ความหมายผิด และ การละคำในประโยค สรุปได้ว่า หลักการของครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนอุทงที่ใช้แก้ไขภาษาผิด ในขณะทำกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม เป็นลักษณะการแก้ไขของครูที่ใช้แนววิ ธีการสอนภาษาของกลุ่มโครงสร้าง คือ ต้องการแก้ไขภาษาที่นักเรียนใช้ผิดทั้งหมดโดยมีครูเป็นผู้รับผิดชอบแก้ไข

วาทีณี ศรีเป๊ะบัว (2538: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง -พูด และปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้อรรถลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวินิตศึกษาในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดลพบุรี จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูด และ แบบบันทึกพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ทางวาจาตามระบบวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอนของแฟลนเดอร์ 10 ประเภท ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้อรรถลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง -พูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้อรรถลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาทั้งของครูและของนักเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สายพิน พัทธพร (2544: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมสนทนาปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อการตระหนักรู้ทางสังคมของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นเด็กนักเรียน ชายหญิง ชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 15 คน โดยได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แผนการจัดกิจกรรมสนทนาปฏิสัมพันธ์และแบบประเมินการตระหนักรู้ทางสังคม ผลการศึกษาพบว่าการตระหนักรู้ทางสังคม โดยรวมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสนทนาปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์การตระหนักรู้ทางสังคมจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสนทนาปฏิสัมพันธ์ มีการตระหนักรู้ทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0

แสงเดือน จุฑาริ (2546: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมสนทนาข้ามเข้าเน้นวัฒนธรรมเป็นฐาน ที่มีต่อความ เชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดด่านทับตะโก โดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 12 คน ทดลองเป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดกิจกรรมสนทนาข้ามเข้าเน้นวัฒนธรรมเป็นฐาน และแบบสังเกตความเชื่อมั่นตนเองของเด็กปฐมวัย

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยขณะทดลองและหลังการทดลองการจัดกิจกรรมสนทนายามเช้าเน้นวัฒนธรรมเป็นฐาน มีการเปลี่ยนแปลงความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยตลอดช่วงเวลากิจกรรมสนทนายามเช้าเน้นวัฒนธรรมเป็นฐาน เด็กปฐมวัยมีการเปลี่ยนแปลงความเชื่อมั่นในตนเองโดยไปในทางที่เพิ่มขึ้นตลอดช่วงเวลา 6 สัปดาห์ เมื่อติดตามผลในสัปดาห์ที่ 9-10 พบว่าระดับความเชื่อมั่นในตนเองลดต่ำลง

บำเพ็ญ การพานิชย์เตี้ย (2539: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง พัฒนาการอ่านของเด็ก ปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมการอ่าน โดยการจัดประสบการณ์ 1 กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมเสริมการอ่าน กิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกิจกรรมสนทนาแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 5-6 ปี ของโรงเรียนอนุบาลระยอง จำนวน 45 คน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมเสริมการอ่าน กลุ่มที่ 2 ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่มีกิจกรรมสนทนาแบบปกติ ใช้เวลาการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมการอ่าน กิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกิจกรรมสนทนาแบบปกติ มีพัฒนาการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียน และนำแบบเรียนไปทดลองใช้ แบบเรียนนี้เป็นแบบเรียนสำหรับผู้เรียน เด็กชาวต่างประเทศ ระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการ สนทนา ในการสร้างแบบเรียนนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบเรียน
4. การใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 2 ระดับอายุ 6-7 ปี เป็นนักเรียนวิชาภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 2 ระดับอายุ 6-7 ปี ของโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ จำนวน 8 คน ได้มาด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นปีแรกทั้งสิ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

ในการสร้างแบบเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน แบบทดสอบ

แผนการสอน การสนทนาสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

2.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน

2.1.3 สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา 10 บท

ได้แก่ 1. สวัสดีคุณครู 2.นี่อะไร 3.คุณชื่ออะไร 4.วันนี้วันอะไร 5.ชอบสีอะไร 6.กินอะไร 7.จะไปไหน 8.กำลังทำอะไร 9.เป็นอะไร ไม่สบายหรือ 10.บ้านอยู่ที่ไหน

2.1.4 นำแบบเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.1.5 นำแบบเรียนเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และประเมินคุณภาพของแบบเรียน

2.1.6 ปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของแบบเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ

2.2.4 นำแบบทดสอบเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบและนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2.5 นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและนำไปปรับปรุงแก้ไข

3. การประเมินประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนดังนี้

3.1 ประเมินโดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำแบบเรียน แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแผนการสอน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แบบทดสอบ แผนการสอน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ผลการตรวจสอบแบบเรียนของผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไขและปรับปรุงดังนี้

1. ใช้ภาพแทนเครื่องหมายบางประการเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการทำแบบฝึกหัดให้แก่ผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. เพิ่มข้อความเสริมความรู้เสริมพิเศษในการให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสนทนา เช่น เวลาเด็กหญิงพูดกับผู้ใหญ่ มักจะใช้สรรพนามเรียกแทนตนเองว่า “หนู” หากพูดกับเพื่อนเด็กอาจเรียกแทนตนเองว่า “ฉัน”
3. เพิ่มเติมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องที่มีประโยชน์ในรายการคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

4. ปรับปรุงรูปภาพในบทเรียนบางภาพใหม่ เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
5. ปรับปรุงภาษาในบทสนทนาให้เหมาะสมผู้เรียนมากยิ่งขึ้น
6. แก้ไขคำสั่งภาษาอังกฤษของแบบทดสอบให้ชัดเจนขึ้น
7. ปรับปรุงแผนการสอน โดยปรับบทเรียนให้สั้น กระชับ เพื่อให้บทเรียนไม่ยาวนานจนเกินไป เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างเวลาเรียนกับเนื้อหาในบทเรียน

3.2 ประเมินโดยการทดลองกับกลุ่มย่อย

หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมข้อคิดเห็นและคำแนะนำเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่างๆ นำไปปรับปรุง โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วนำมาทดลองกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงแบบเรียนต่อไป ซึ่งการทดลองใช้มี 3 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 เป็นการตรวจสอบข้อบกพร่องและปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการใช้แบบเรียน โดยให้ผู้เรียนเด็กระดับประถมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 คน ลองใช้แบบเรียน และทำแบบทดสอบ แล้วผู้วิจัยสังเกต ซักถามความเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนและแบบทดสอบเพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุง

จากผลการทดลองกับผู้เรียนจำนวน 1 คน ได้พบข้อบกพร่องของแบบเรียนและแบบทดสอบ โดยสรุปได้ดังนี้

1. ภาพในแบบเรียนบางภาพสื่อความหมายไม่ชัดเจน
2. ข้อความสนทนาบางข้อความยาวเกินไป
3. ในส่วนแบบฝึกหัด ควรใส่ชื่อผู้พูดข้างหน้าข้อความคำพูด ในแต่ละส่วน เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจได้ง่ายว่าเป็นคำพูดของใคร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เข้าใจคลาดเคลื่อน

หลังจากการทดลองหาคุณภาพของแบบเรียนครั้งที่ 1 แล้ว ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบเรียนและแบบทดสอบเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบแนวโน้มของประสิทธิภาพแบบเรียน โดยให้ผู้เรียน เด็กชาวต่างประเทศที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ซึ่งผู้เรียนเหล่านี้มีความสามารถในการสนทนาแตกต่างกัน คือ อ่อน ปานกลาง และเก่ง ลองใช้แบบเรียนและทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยสังเกต ซักถามความเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนและแบบทดสอบ เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง

จากผลการทดลองกับผู้เรียน เด็กจำนวน 3 คน ได้พบข้อบกพร่องของแบบเรียนและแบบทดสอบ สรุปได้ดังนี้

1. คำสั่งภาษาอังกฤษของแบบฝึกหัด บางส่วนยังสื่อสารได้ ไม่ชัดเจน ควรปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ควรจัดรูปแบบช่องไฟของข้อความในแบบเรียนให้มีระเบียบและสวยงามยิ่งขึ้น

หลังจากทดลองหาคุณภาพแบบเรียนครั้งที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบเรียน และแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ครั้งที่ 3 นำแบบเรียนที่ปรับปรุงแล้วครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา จำนวน 8 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ตามเกณฑ์ 80/80

4. ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ดังนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เรียนเด็กชาวต่างประเทศจำนวน 8 คน โดยกำหนดเวลาทดลอง 6 สัปดาห์ๆ ละ 2 วัน รวม 12 วัน ดังมีรายละเอียดการทดลองดังนี้

ตาราง 1 ระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ที่	วันที่	รายการ	เวลา
1	1	ปฐมนิเทศและทำแบบทดสอบก่อนเรียน	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 1 สวัสดีคุณครู ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที
2	3	สอนตามแผนการสอน บทที่ 2 นี้อะไร ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที
	4	สอนตามแผนการสอน บทที่ 3 คุณชื่ออะไร ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที
3	1	สอนตามแผนการสอน บทที่ 4 วันนี้วันอะไร ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 5 ชอบสีอะไร ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที

ตาราง 1 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วันที่	รายการ	เวลา
4	3	สอนตามแผนการสอน บทที่ 6 กินอะไร ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที
	4	สอนตามแผนการสอน บทที่ 7 จะไปไหน ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที
5	1	สอนตามแผนการสอน บทที่ 8 กำลังทำอะไร ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 9 เป็นอะไร ไม่สบายหรือ ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที
6	3	สอนตามแผนการสอน บทที่ 10 บ้านอยู่ที่ไหน ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	45 นาที
	4	ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่องแบบเรียนสนทนา ภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา รวมทั้ง 10 บท	45 นาที

เมื่อได้ข้อมูลจากการทดลองแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่ได้จากคะแนนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และคะแนนทำแบบทดสอบหลังเรียน

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สูตรที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติดระดับประถมศึกษา โดยใช้สูตรของ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520: 495-496)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบรวมหน่วยคิดเป็นร้อยละ
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนทุกบท
N	แทน	จำนวนผู้เรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนทุกบท

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

จากการที่ได้นำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามตารางที่ 2 แล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาศึกษา เพื่อหาประสิทธิภาพ ของแบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติ โดยใช้เกณฑ์ 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของแบบเรียนครบทั้ง 10 บท
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบท
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนครบทั้ง 10 บท
A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบทั้ง 10 บท

2. ผลการสร้างแบบเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้าได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาซึ่งประกอบด้วยบทเรียน 10 บท ได้แก่

บทที่ 1	เรื่อง	สวัสดีคุณครู
บทที่ 2	เรื่อง	นี่อะไร
บทที่ 3	เรื่อง	คุณชื่ออะไร
บทที่ 4	เรื่อง	วันนี้วันอะไร
บทที่ 5	เรื่อง	ชอบสีอะไร

บทที่ 6	เรื่อง	กินอะไร
บทที่ 7	เรื่อง	จะไปไหน
บทที่ 8	เรื่อง	กำลังทำอะไร
บทที่ 9	เรื่อง	เป็นอะไร ไม่สบายหรือ
บทที่ 10	เรื่อง	บ้านอยู่ที่ไหน

บทเรียนแต่ละบทประกอบด้วย คำศัพท์สำคัญ บทสนทนา และภาพประกอบ โครงสร้างประโยคคำถามและประโยคคำตอบที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา และแบบฝึกหัด

การจัดการเรียนการสอนแต่ละบทมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 นำเสนอความรู้ใหม่พร้อมทำแบบฝึกหัด ขั้นที่ 3 ฝึกสรุปบทเรียน ในบทเรียนแต่ละบทเรียนนั้น จะใช้เวลาเรียนประมาณ 45 นาที

3. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน

ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนภาษาไทยเป็นปีแรก ของโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบฝึกหัดแต่ละบทเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 2 คะแนนการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของผู้เรียน

คนที่ (N=10)	คะแนนการทำแบบฝึกหัด									
	บทที่1	บทที่2	บทที่3	บทที่4	บทที่5	บทที่6	บทที่7	บทที่8	บทที่9	บทที่10
คะแนนเต็ม	3	6	5	3	6	8	5	5	7	6
1	3	4	5	3	6	8	5	5	7	6
2	3	6	5	2	6	8	5	5	7	6
3	3	6	5	2	6	8	5	5	7	6
4	3	6	5	3	6	8	5	5	3	6
5	3	4	5	2	6	8	5	5	7	6
6	3	6	5	3	6	8	5	5	7	6
7	3	6	5	3	6	8	5	5	7	6
8	3	4	5	3	6	8	5	5	7	6
รวม($\sum X$)	100	87.5	100	87.5	100	100	100	100	92.85	100
เฉลี่ย ($\frac{\sum X}{N}$)	10	8.75	10	8.75	10	10	10	10	9.285	10

จากตาราง 2 สามารถหาค่า E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการสอนของแต่ละบทเรียน
ดังนี้

แทนค่าในสูตร

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

ตาราง 3 ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบเรียน

	บทเรียน									
	ที่1	ที่2	ที่3	ที่4	ที่5	ที่6	ที่7	ที่8	ที่9	ที่10
ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน	1.0	8.75	1.0	8.75	1.0	1.0	1.0	1.0	9.285	1.0
ค่าร้อยละ (E_1)	100	87.5	100	87.5	100	100	100	100	92.85	100
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	96.78									

จากตาราง 3 เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนระหว่างเรียนบทเรียน ทั้ง 10 บท อยู่ระหว่างร้อยละ 87.5-100 ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ($E_1 = 80$) โดยบทเรียนแต่ละบทเรียนมี ประสิทธิภาพกระบวนการคิดเป็นร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1 สวัสดิ์คุณครู	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 2 นี้อะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.5
บทที่ 3 คุณนี่อะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 4 วันนี้วันอะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.5
บทที่ 5 ชอบสีอะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 6 กินอะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 7 จะไปไหน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 8 กำลังทำอะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 9 เป็นอะไร ไม่สบายหรือ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	92.85
บทที่ 10 บ้านอยู่ที่ไหน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100

สรุปได้ว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 96.78 ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตัวแรก แสดงว่ากระบวนการเรียนการสอน แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ตาราง 4 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

คนที่	คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	คะแนนเต็ม (B=10)
1	10
2	9
3	10
4	10
5	10
6	8
7	10
8	9
รวม ($\sum F$)	76
เฉลี่ย $\frac{\sum F}{N}$	9.5

จากตาราง 4 สามารถหาค่า E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียน ดังนี้

แทนค่าในสูตร

$$E_2 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

$$= \frac{76}{8} \times 100 = 95$$

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 95 แสดงว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพผลลัพธ์ 95 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตัวหลังที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$)

ตาราง 5 ประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

บทเรียน	E_1	E_2
บทที่ 1 สวัสดีคุณครู	100	95
บทที่ 2 นี้อะไร	87.5	
บทที่ 3 คุณชื่ออะไร	100	
บทที่ 4 วันนี้วันอะไร	87.5	
บทที่ 5 ชอบสีอะไร	100	
บทที่ 6 กินอะไร	100	
บทที่ 7 จะไปไหน	100	
บทที่ 8 กำลังทำอะไร	100	
บทที่ 9 เป็นอะไร ไม่สบายหรือ	92.85	
บทที่ 10 บ้านอยู่ที่ไหน	100	
	เฉลี่ย = 96.78	95

จากตาราง 5 ผู้วิจัยพบว่าแบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติ ระดับประถมศึกษา ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 96.78/95$ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

โดยสรุป จากการศึกษาค้นคว้า ทำให้ได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทย สำหรับเด็กต่างชาติระดับ ประถมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางการสนทนามากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน ศีกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา เพื่อสอนสนทนาสำหรับผู้เรียนเด็กระดับต้น โดยมีเนื้อหาการสนทนา 10 เรื่อง ได้แก่ 1. สวัสดิ์คุณครู 2. นี้อะไร 3. คุณชื่ออะไร 4. วันนี้วันอะไร 5. ชอบสีอะไร 6. กินอะไร 7. จะไปไหน 8. กำลังทำอะไร 9. เป็นอะไร ไม่สบายหรือ 10. บ้านอยู่ที่ไหน เมื่อได้แบบเรียน แบบทดสอบ และแผนการสอนแล้ว ผู้วิจัยนำเสนอแบบเรียนต่อ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบ เนื้อหา ภาษา รูปแบบ และให้คำแนะนำ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำแบบเรียนที่ได้รับการประเมินประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองสอนกับกลุ่มย่อยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ดังที่ผู้วิจัยจะกล่าวต่อไปในการสรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้าง แบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/ 80
2. เพื่อนำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ที่สร้างขึ้น ไปใช้ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ได้ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ และการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาตินำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนได้ ตลอดจนเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนสนทนาเรื่องอื่นๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับต่างๆ ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา จำนวน 10 บท ได้แก่

บทที่ 1	เรื่อง	สวัสดิ์คุณครู
บทที่ 2	เรื่อง	นี่อะไร
บทที่ 3	เรื่อง	คุณชื่ออะไร
บทที่ 4	เรื่อง	วันนี้วันอะไร
บทที่ 5	เรื่อง	ชอบสีอะไร
บทที่ 6	เรื่อง	กินอะไร
บทที่ 7	เรื่อง	จะไปไหน
บทที่ 8	เรื่อง	กำลังทำอะไร
บทที่ 9	เรื่อง	เป็นอะไร ไม่สบายหรือ
บทที่ 10	เรื่อง	บ้านอยู่ที่ไหน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่อง แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา หลังจากที่คุณวิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยและการดำเนินการวิจัย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดคุณลักษณะของแบบเรียน
2. การออกแบบและพัฒนาแบบเรียน
 - 2.1 การออกแบบแบบเรียน
 - 2.1.1 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และผู้เรียน
 - 2.1.2 กำหนดจุดประสงค์ของบทเรียน
 - 2.1.3 กำหนดขอบข่ายและเนื้อหาของบทเรียน
 - 2.1.4 กำหนดวิธีการนำเสนอ
 - 2.1.5 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ
 - 2.2 การสร้างแบบเรียน
 - 2.2.1 ศึกษาเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนสอน

ภาษาต่างประเทศ

2.2.2 กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2.3 สร้างเครื่องมือการทดลอง คือ แบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็ก
ชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

2.2.4 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสนทนาของเด็กในชีวิตประจำวันจากการสังเกต
และจากการศึกษาจาก แบบเรียนสอนสนทนาภาษาต่างประเทศสำหรับเด็ก แล้วนำมาพิจารณาเพื่อ
สร้างแบบเรียน

2.2.5 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็น แบบเรียน การสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็ก
ชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

2.2.6 นำแบบเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์เพื่อให้พิจารณาตรวจสอบ
เนื้อหาและแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เสนอแนะ

2.2.7 นำแบบเรียนเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อพิจารณาความสอดคล้อง
ระหว่างจุดประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนแต่ละบท

โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. มลิวลย์ ลับไพบรี ข้าราชการ
บำนาญ โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ฝ่ายประถมฯ จังหวัดกรุงเทพฯ
2. อาจารย์ อวีวรรณ วอสโก หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย
โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ
3. อาจารย์ เตือนตา โจฮารี หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย
โรงเรียนนานาชาติสิงคโปร์กรุงเทพฯ จังหวัดกรุงเทพฯ

2.2.8 ปรับปรุงแบบเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.3 ขั้นตอนทดลองเพื่อการปรับปรุง

2.3.1 นำแบบเรียนและแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง ครั้งที่ 1 จำนวน
1 คน แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง และนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับกลุ่มทดลอง จำนวน 3 คน แล้วนำมา
แก้ไขปรับปรุง

2.3.2 นำแบบเรียนและแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สมบูรณ์ไปหา
ประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน

2.4 ขั้นตอนประเมินผลแบบเรียน โดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่เป็น
กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน นำผลจากการ ทำแบบฝึก ทำยบท และการทำแบบทดสอบ หลังเรียน
แบบเรียนไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 (80/80)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะการ สนทนาแก่ผู้เรียน อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างแบบ เรียนการสอน สนทนา สำหรับ ผู้เรียน เด็กชาว ต่างประเทศ แล้วนำแบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษา มาทำการทดลองตามกระบวนการในการหาประสิทธิภาพแบบเรียน และนำข้อมูล มาวิเคราะห์นั้น ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาทั้ง 10 บท ดังนี้

บทที่ 1 เรื่อง	สวัสดิคุณครู
บทที่ 2 เรื่อง	นี่อะไร
บทที่ 3 เรื่อง	คุณชื่ออะไร
บทที่ 4 เรื่อง	วันนี้วันอะไร
บทที่ 5 เรื่อง	ชอบสีอะไร
บทที่ 6 เรื่อง	กินอะไร
บทที่ 7 เรื่อง	จะไปไหน
บทที่ 8 เรื่อง	กำลังทำอะไร
บทที่ 9 เรื่อง	เป็นอะไร ไม่สบายหรือ
บทที่ 10 เรื่อง	บ้านอยู่ที่ไหน

การนำเสนอเนื้อหาแต่ละบทประกอบด้วย ตัวอักษรอธิบายเนื้อหาและภาพประกอบและแบบทดสอบท้ายบทเรียน

2. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา มีประสิทธิภาพ 84.70/84.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) ของบทเรียนทั้ง 10 บทอยู่ระหว่าง 87.5-100 ซึ่งมีประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) เฉลี่ยเป็น 96.32 และประสิทธิภาพตัวหลัง (E_2) เป็น 95

แสดงว่าแบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา มีประสิทธิภาพเพียงพอ ที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในการเรียนการสอน สนทนาสำหรับเด็กชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษาได้

อภิปรายผล

1. ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนแต่ละบท ของแบบเรียน สอนทศนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างประเทศระดับประถมศึกษา ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1=80$) ดังมีรายละเอียดดังนี้

บทที่ 1 สวัสดิ์ดีคุณครู	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 2 นี้อะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.5
บทที่ 3 คุณชื่ออะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 4 วันนี้วันอะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.5
บทที่ 5 ชอบสีอะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 6 กินอะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 7 จะไปไหน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 8 กำลังทำอะไร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100
บทที่ 9 เป็นอะไร ไม่สบายหรือ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	92.85
บทที่ 10 บ้านอยู่ที่ไหน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	100

ประสิทธิภาพตัวแรกของบท เรียนเฉลี่ยมีค่าประสิทธิภาพเป็น 96.32 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1=80$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาดูเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการสอนทศนา ได้รับการประเมินประสิทธิภาพเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนแรก ได้รับการประเมินประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำด้านเนื้อหาภาษา และรูปแบบ ผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่สอง ได้นำไปทดลองกับกลุ่มย่อยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยการให้เรียนแบบเรียน สอนทศนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาและทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ด้านเนื้อหา ภาษา และรูปแบบ และรวบรวมข้อบกพร่องนำไปปรับปรุงแก้ไขให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพ แล้วจึงนำไปทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน ผลปรากฏว่าบทเรียนทุกบทผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกตามที่กำหนดไว้ ($E_1=80$)

2. ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนรวมทั้ง 10 บท และประสิทธิภาพคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนทั้ง 10 บท มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E_1 = 96.32$ และ $E_2 = 95$ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหา ใกล้ตัวผู้เรียน และนำเสนอคำศัพท์ในแต่ละบทเรียน ไม่มากเกินไป ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์เพื่อการสนทนาภายในบทเรียนได้ นอกจากนี้ บทเรียนแต่ละบทใช้ภาษาเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน เรียบเรียงเนื้อหาโดยพิจารณาจาก

ความสำคัญที่เด็กจะใช้ในชีวิตประจำวัน แบบเรียนมีภาพสีประกอบ ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่นำเสนอ ทั้งในส่วนของคำศัพท์และบทสนทนา ช่วยสื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา จากบทสนทนามากขึ้น รูปเล่มมีสีสันดึงดูดผู้เรียนให้สนใจ ทำให้ตื่นตัว เกิดความสนใจ จึงทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

นอกจากนั้นในแต่ละบทเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนได้ มีโอกาสฝึกปฏิบัติจริง เกิดการเรียนรู้ร่วมกันกับผู้เรียนอื่นๆ เป็นธรรมชาติ ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกกับการเรียน ความสนใจในการเรียนรู้ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าแบบ เรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติดระดับประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) จึงกล่าวได้ว่าสามารถนำแบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติดระดับประถมศึกษา ไปใช้ในการเรียนการสอน สนทนาสำหรับผู้เรียนเด็กต่างประเทศได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การใช้แบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติดระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรให้เอกสารประกอบการเรียนการสอนเป็นบทๆ ไป เพราะจะทำให้มีน้ำหนักเบา ช่วยให้ผู้เรียนเด็กสามารถพกพาได้อย่างถนัดมือในระหว่างเรียน หรือขณะนั่งกลับไปทบทวนเป็นการบ้าน

1.2 แบบเรียนนี้ ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง เพราะในแบบเรียนมีคำศัพท์ คำอ่าน ของคำศัพท์ที่ใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษ ในการถ่ายเสียง มีคำอธิบายความหมาย ในแบบเรียนมีรูปภาพ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีการทดลองสร้างแบบเรียน สนทนาสำหรับเด็กต่างประเทศ ในหัวเรื่องอื่นๆ เพื่อให้มีความกว้างขวางด้านเนื้อหาความรู้ ซึ่งจะประโยชน์กับผู้เรียนเด็กในชีวิตประจำวัน

2.2 ควรมีการสร้างสื่อการสอนเกี่ยวกับการสนทนาสำหรับเด็กต่างชาติ ในรูปแบบต่างๆ เช่น วีดิทัศน์ แบบเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น เพื่อใช้เป็นสื่อในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนให้สูงขึ้น และเพื่อตอบสนองความต้องการสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย

2.3 ควรมีการทดลองนำแบบเรียนไปใช้กับผู้เรียนเด็กกลุ่มอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พศ. 2542*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์. (2538). *หนังสือเสริมประสบการณ์สำหรับเด็ก: การเรียนการสอนภาษา*. กรม
วิชาการ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองวิเทศสัมพันธ์. (2544). *การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริษัทไทย
ศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤติยา เจวัต. (2538). *การใช้แบบฝึกหัดพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความจากบทร้อยกรองสำหรับ
นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปริญญาณิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- จินตนา ไบกาชูยี. (2520). *การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ฉัตรชัย ศุภระกาญจน. (2523). *การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก*. นครศรีธรรมราช: ภาควิชาบรรณรักษ์
ศาสตร์. นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคนอื่นๆ. (2523). *เอกสารการสอนวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เล่ม 2
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). *การบริหารสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- (2533). *เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธนู ทดแทนคุณ. (2552). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธวัช ปุณโณทก. (2526). *การวิเคราะห์แบบเรียนไทยตอนที่ 2 เรื่องรูปแบบและเนื้อหาวรรณกรรม
แบบเรียนไทย*. กรุงเทพฯ: คุณพินอักษร.
- นงเยาว์ บวงสรวง. (2535). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้
แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการเขียนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าทางวิทยา
จังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา ฤทธิโยธี. (2520). *การทำและการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ*. เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการ
สอนภาษา. กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา.

- บำเพ็ญ การพานิชย์เตี้ย. (2539). พัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรม สันทนาการประกอบกิจกรรมการอ่าน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัฒน์ น้อยแสงสี. (2527). “รูปแบบของตำราที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง”: ใน การประชุม เชิงปฏิบัติการเรื่องการเขียนบทเรียนโปรแกรม ณ โรงแรมทอปปิคานา พัทยา ชลบุรี วันที่ 8-10 มิถุนายน 2527. คณะกรรมการวิชาการมหาวิทยาลัย.
- พรณี ช. เจนจิต. (2528). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพชร เหลืองไตรรัตน์. (2545). การพัฒนาแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เรื่อง การสอนเขียนร้อยกรอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นบทเรียนมัลติมีเดียในซีดีรอม. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรชัย จิระสถิตพร. (2531). หลักการของครูในการแก้ไขภาษาพูดของนักเรียนในขณะทำกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พาร่า สุไลมาน. (2547). กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2539). เอกสารการสอน: สื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วัฒน์ วันรอด. (2543). การประเมินคุณภาพหนังสือแบบเรียนมุ่งประสบการณ์ภาษา วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยทางการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- วรรณ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วาทีณี ศรีแปะบัว. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง-พูด และปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยโดยใช้ อรรถลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วารีย์ ธีระจิตตร. (2531). เอกสารคำสอน: หลักการวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนในระดับประถมศึกษา.
(ภาควิชาประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. (2517). แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สวาทิตรี ลินสันธิเทศ. (2551). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง ตำนานเมืองลพบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวินิตศึกษาใน
พระราชูปถัมภ์ฯ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายพิณ พัทธพร. (2544). ผลของการจัดกิจกรรมสนทนาปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อการตระหนักรู้ทางสังคม
ของเด็กปฐมวัย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุณี กฤตสิน. (2542). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทยกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องอ้อยอมยิ้ม
ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.
รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุรียา ตอพล. (2541). การพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับการสอนภาษาไทย
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กศ.ม. (การประถมศึกษา).
มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- แสงเดือน จุฑารีย์. (2546). ผลของการจัดกิจกรรมสนทนายามเช้า เน้นวัฒนธรรมเป็นฐาน ที่มีต่อ
ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมทรง สิตลายัน. (2516). การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะหนังสือที่เด็กชอบ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- หทัย ตันหยง. (2525). การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
----- (2528). เอกสารคำสอน: การเขียนหนังสือเรียน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อารีรัตน์ ดอกสี. (2541). *การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนเขียนร้อยกรอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ปริญญาโท กศ.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Cunningsworth, A. (1995). *Choosing Your Coursebook*. Oxford: Heinemann.

Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.

----- (1991). *Teacher Education & Development. Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. National Centre for English language Teaching and Research, Macquarie University, Sydney.

Jack C. Richards. (1998). *Beyond Training*. Cambridge University Press.

Jack C. Richards; & Willy A. Renandya. (2003). *Methodology In Language Teaching: An Anthology of Current Practice*. Cambridge University Press.

Krashen, Stephen D. (1986). *Principle and Practice in Second Language Acquisition*. New York: Pergamon Press.

Robert Keith Johnson. (1996). *The Second Language Curriculum*. Cambridge University Press.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบเรียนสนทนภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติ
ระดับประถมศึกษา มี 3 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร. มลิวัดย์ ลับไพรี

ข้าราชการบำนาญ โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมศึกษา จังหวัด
กรุงเทพฯ

2. อาจารย์ ฉวีวรรณ วอสโก

หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพฯ

3. อาจารย์ เตือนตา โจฮารี

หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติสิงคโปร์กรุงเทพฯ จังหวัดกรุงเทพฯ

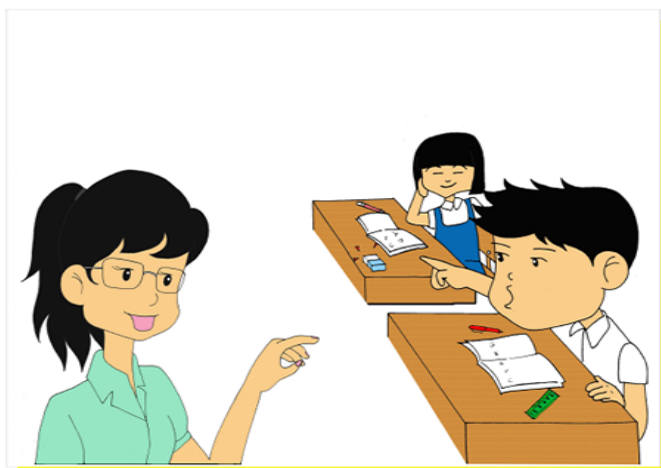
ภาคผนวก ข

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

คู่มือการใช้บทเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

แบบประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

แบบเรียนสนทนาภาษาไทย สำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา

โดย พิชานัน เพ็งลี

ภาพ ญัฐิกา เพ็งลี

คำนำ

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้ครูผู้สอนภาษาไทยได้มีสื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนชาวต่างชาติที่มีพื้นฐานภาษาไทยในระดับเริ่มต้น แบบเรียนฉบับนี้ได้คัดเลือกประโยคสนทนาในชีวิตประจำวัน โดยเลือกใช้สถานการณ์ในโรงเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ได้ดี และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

แบบเรียนฉบับนี้ได้จัดเรียงหมวดหมู่ตามลำดับการสอน เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ ซึ่งบทเรียนสนทนาแต่ละบท ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

- 1) **คำศัพท์** จากบทสนทนา ในแต่ละบทจะมีคำศัพท์ประมาณ 6-10 คำ เพื่อให้ครูผู้สอนได้อธิบายความหมายของคำศัพท์จากบทสนทนาซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของบทสนทนาได้ดียิ่งขึ้น
- 2) **บทสนทนา** จะมีภาพประกอบสีสันสวยงามและมีการเรียงลำดับข้อความสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถติดตามได้อย่างง่ายดาย
- 3) **คำถาม-คำตอบ** เป็นส่วนโครงสร้างประโยคสำคัญในบทสนทนาที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการสรุปรูปแบบโครงสร้างประโยคเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารของผู้เรียนให้ได้ดียิ่งขึ้น
- 4) **แบบฝึกหัด** ส่วนนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถติดตามผลการเรียนของนักเรียนได้ว่าเข้าใจสิ่งที่เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด เพื่อใช้ประกอบการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังการเรียนในแต่ละบท

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาไทยทุกท่าน

พิชานันท์ เพ็งลี

สารบัญ

Contents

	หน้า
บทที่ 1 เรื่อง "สวัสดีคุณครู"	
Lesson 1 "Good morning, teacher!"	1
บทที่ 2 เรื่อง "นี่อะไร"	
Lesson 2 "What's this?"	5
บทที่ 3 เรื่อง "คุณชื่ออะไร"	
Lesson 3 "What's your name?"	9
บทที่ 4 เรื่อง "วันนี้วันอะไร"	
Lesson 4 "What day is it today?"	13
บทที่ 5 เรื่อง "ชอบสีอะไร"	
Lesson 5 "What colour do you like?"	17
บทที่ 6 เรื่อง "กินอะไร"	
Lesson 6 "What would you like to eat?"	21
บทที่ 7 เรื่อง "จะไปไหน"	
Lesson 7 "Where are you going?"	25
บทที่ 8 เรื่อง "กำลังทำอะไร"	
Lesson 8 "What are you doing?"	30
บทที่ 9 เรื่อง "เป็นอะไร ไม่สบายหรือ"	
Lesson 9 "What's the matter, are you sick?"	34
บทที่ 10 เรื่อง "บ้านอยู่ที่ไหน"	
Lesson 10 "Where do you live"	38

Lesson 1

Good morning, teacher!

"Sa-wat-dii, Khun Khru"

Lesson 1 Vocabulary "Sa-wat-dii, Khun Khru"

1. สวัสดี sa-wat-dii hello

2. คุณครู khun-khru teacher

3. สบายดี sa-baay-dii fine

4. ไหม mai a question word

5. ไม่ mai no

6. ค่ะ kha polite ending word for women

7. ครับ krap polite ending word for men

Lesson 1 Conversations "Sa-wat-dii, Khun Khru"

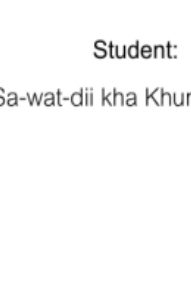

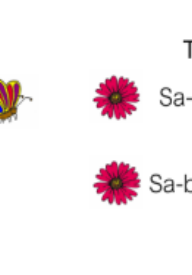

Question & Answer

- Question: Sa-baay-dii mai? (How are you?)
 Answer 1: Sa-baay-dii. (I'm fine.)
 Answer 2: Mai-sa-baay. (I'm not fine.)

Lesson 1 Exercise "Sa-wat-dii, Khun Khru"

Look and match. ดูภาพแล้วโยงเส้นจับคู่ข้อความที่สอดคล้องกัน

1. Student: Sa-wat-dii kha Khun Khru. Teacher: Sa-wat-dii kha.
 Sa-baay-dii kha.
2. Teacher: Sa-baay-dii mai kha? Student: Sa-baay-dii krap.
 Mai sa-baay krap.
3. Teacher: Sa-baay-dii mai kha? Student: Sa-baay-dii krap.
 Mai sa-baay-krap.

Lesson 2

What's this?

"Nii a-rai?"

Lesson 2 Vocabulary "Nii a-rai?"

1. คุณครู khun-khruu teacher

2. นี่ nii this

3. นั่น nan that

4. อะไร a-rai what?

5. ดินสอ din-sor pencil

6. ยางลบ yaang-lop eraser

7. หนังสือ nang-sue book

8. ปากกา paak-gaa pen

9. ไม้บรรทัด mai-ban-tat ruler

Lesson 2 Conversations "Nii a-rai?"

Question & Answer

Question: Nii/ Nan a-rai? (What's this/ that?)

Answer: Nii/ Nan..... (This/ that is.....)

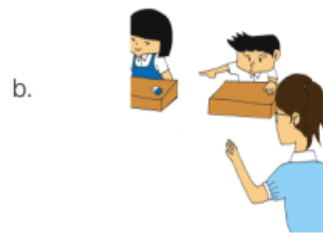
Lesson 2 Exercise "Nii a-rai?"

Part A: Read and circle a. or b. เลือกภาพที่ตรงกับบทสนทนา

1. Student : Khun-khruu kha, nii a-rai kha?
Teacher : Mai-ban-tat kha.

2. Student : Khun-khruu krap, nan a-rai krap?
Teacher : Yaang-lop kha.

Part B: Look and match. จับคู่คำถามและคำตอบที่ตรงกับภาพ

1. Boy : _____   Khun-khruu kha, nii a-rai kha?
Teacher : _____   Khun-khruu krap, nii a-rai krap?

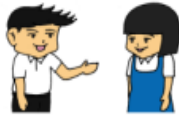
- 2: Girl : _____   nang-sue kha.
Teacher : _____   paak-gaa kha.

Lesson 3

What's your name?

"Khun chue a-rai?"

Lesson 3 Vocabulary "Khun chue a-rai?"

1. คุณ **khun** you

2. ชื่อ **chue** name

3.หนู **nuu** 1. "I" for girls
2. "You" for adult call boys and girls

4. ผม **phom** "I" for boys

5. อายุ **aa-yu** age

?

6. เท่าไหร่ **thao-rai** how much?

7

7. เจ็ด **jet** seven

8. ปี **pii** year

Lesson 3 Conversations "Khun chue a-rai?"

1. คุณ(หนู)ชื่ออะไรคะ
Khun(Nuu) chue a-rai kha?

2. หนูชื่อนิดค่ะ
Nuu chue Nit kha.

3. คุณ(หนู)อายุเท่าไรคะ
Khun(Nuu) aa-yu thao-rai kha?

4. หนูอายุเจ็ดปีค่ะ
Nuu aa-yu jet pii kha.

Culture

Adult often addressed children
 "Nuu" = "You"
 Literally "Nuu" means "mouse"

Question & Answer

1. Asking name

Question: Khun chue a-rai? (What's your name?)

Answer: Phom/ Nuu chue (My name is)

2. Asking age

Question: Khun aa-yu thao-rai? (How old are you?)

Answer: Phom/ Nuu aa-yu.....pii (I am years old.)

Lesson 3 Exercise "Khun chue a-rai?"

Part A: Look and circle **a.** or **b.** ดูภาพแล้ววงกลมคำตอบ

1. Woman : Nu chue _____?
 a. thao-rai kha b. a-rai kha
 Boy : _____ Ton krap.
 a. hok pii krap. b. Phom chue
2. Man : _____ thao-rai krap?
 a. Nu yaak pai b. Nu aa-yu
 Girl : Nu aa-yu _____
 a. hok pii kha. b. jet pii kha.

Part B: Look and circle **a.** or **b.**

ดูภาพแล้ววงกลมข้อความที่สอดคล้องกับภาพ

- a. Woman : Nu chue a-rai kha? b. Woman : Nu aa-yu thao-rai kha?
 Boy : Phom chue Pon krap. Boy : Phom aa-yu paet pii krap.

Lesson 4

What day is it today?

"Wan-nii wan a-rai?"

Lesson 4 Vocabulary "Wan-nii wan a-rai?"

1. วันจันทร์ wan-jan Monday

2. วันอังคาร wan-ang-kaan Tuesday

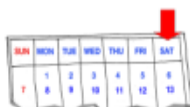
3. วันพุธ wan-phut Wednesday

4. วันพฤหัสบดี wan-pha-rue-hat
-sa-bo-dii Thursday

5. วันศุกร์ wan-suk Friday

6. วันเสาร์ wan-sao Saturday

7. วันอาทิตย์ wan-aa-thit Sunday

8. วันนี้ wan-nii today

9. พรุ่งนี้ prung-nii tomorrow

10. เมื่อวานนี้ muah-waan-nii yesterday

11. เก่งมาก gng maak Good job!

Lesson 4 Conversations "Wan-nii wan a-rai?"

wan-nii
(Today)

1. วันนี้วันอะไรคะ
Wan-nii wan a-rai kha?

2. วันจันทร์ครับ
Wan-jan krap.

wan-nii
(Today)

3. พรุ่งนี้วันอะไรคะ
Prung-nii wan a-rai kha?

4. วันอังคารค่ะ
Wan-ang-kaan kha.

5. เก่งมากค่ะ
Geng maak kha.

Question & Answer

Question: (Wan-nii/ Prung-nii/ Muah-waan-nii) wan a-rai?

What day is it (today/ tomorrow/ yesterday)?

Answer: (Wan-nii/ Prung-nii/ Muah-waan-nii) wan.....

(Today/ Tomorrow/ Yesterday) is.....

Lesson 4 Exercise "Wan-nii wan a-rai?"

Read and circle **a.**, **b.** or **C.** ดูภาพแล้ววงกลมตอบคำถาม

1.

wan-nii						March
wan-aa-thit	wan-jan	wan-ang-kaan	wan-phut	wan-pha-rue-hat	wan-suk	wan-sao
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	0	11	12	13
14	15	16	17	18	19	0
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Question : Wan-nii wan a-rai?

Answer : a. wan-aa-thit b. wan-jan c. wan-ang-kaan

2.

wan-nii						September
wan-aa-thit	wan-jan	wan-ang-kaan	wan-phut	wan-pha-rue-hat	wan-suk	wan-sao
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	0	11
12	13	14	15	16	17	18
19	0	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Question : Muah-waan-nii wan a-rai?

Answer : a. wan-pha-rue-hat-sa-bo-dii b. wan-suk c. wan-sao

3.

wan-nii						December
wan-aa-thit	wan-jan	wan-ang-kaan	wan-phut	wan-pha-rue-hat	wan-suk	wan-sao
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	0	11	12	13
14	15	16	17	18	19	0
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Question : Prung-nii wan a-rai?

Answer : a. wan-aa-thit b. wan-sao c. wan-ang-kaan

Lesson 5

What colour do you like?

"Chop sii a-rai?"

Lesson 5 Vocabulary "Chop sii a-rai?"

	1. สีฟ้า	sii- faa	light blue
	2. สีแดง	sii- daeng	red
	3. สีเหลือง	sii- luang	yellow
	4. สีขาว	sii- khaaw	white
	5. สีดำ	sii- dam	black
	6. สีม่วง	sii- muang	purple
	7. สีเขียว	sii-khiaw	green
	8. สีชมพู	sii-chom-puu	pink
	9. ชอบ	chop	like
	10. ไม่ชอบ	mai chop	not like
	11. ฉัน	chan	I

Lesson 5 Conversations "Chop sii a-rai?"

1. นิด คุณชอบสีอะไรครับ
Nit, Khun chop sii a-rai krap?

2. ฉันชอบสีชมพูค่ะ
Chan chop sii-chom-puu kha.

3. แล้วคุณล่ะคะ
Laew khun la kha.

4. ผมชอบสีฟ้าครับ
Phom chop sii-faa krap.

Culture
When speaking with friends, boys and girls often refer themselves "Chan" = I

Question & Answer

Question: Khun chop sii a-rai? (What colour do you like?)

Answer1: Phom/ Chan chop sii..... (I like)

Answer2: Phom/ Chan mai chop sii..... (I don't like)

Lesson 5 Exercise "Chop sii a-rai?"

Part A: Look and match. ดูภาพแล้วจับคู่คำถามกับคำตอบ

- Boy:
- Chan chop sii-khiaw kha.
 - Phom chop sii-khiaw krap.

Part B: Look and match. โยงเส้นจับคู่ภาพกับข้อความ

- Nuu chop sii-chom-puu.
- Phom mai chop sii-khiaw.
- Phom chop sii-faa.

Part C: Read and answer. ตอบคำถามต่อไปนี้

1. Khun chop sii a-rai?

2. Khun mai chop sii a-rai?

Lesson 6

What would you like to eat?

"Gin a-rai?"

Lesson 6 Vocabulary "Gin a-rai?"

	1. เอะ	aow	want
?	2. อะไร	a-rai	what?
	3. ข้าว	khaaw	rice
	4. กับ	gap	and, with
	5. ไก่ทอด	gai-tort	fried chicken
	6. เท่าไหร่	thao-rai	how much?
30	7. สามสิบ	saam-sip	thirty
฿	8. บาท	baht	baht

Lesson 6 Conversations "Gin a-rai?"

1. เอาอะไรคะ
Aow a-rai kha?

2. หนูขอข้าวกับไก่ทอดค่ะ
Nuu khor khaaw gap gai-tort kha.

3. เท่าไหร่คะ
Thao-rai kha?

4. สามสิบบาทค่ะ
Saam-sip baht kha.

Question & Answer

1. Asking preference.

Question: Aw a-rai? (What do you want?)

Answer: Phom/ Nuu khor (May I have.....)

2. Asking price.

Question: Thao-rai? (How much is it?)

Answer: baht. (It's baht.)

Lesson 6 Exercise "Gin a-rai?"

Part A: **Read and number.** เรียงลำดับข้อความโดยใส่ตัวเลขในช่องว่าง

1.

- 30 baht kha.
- Nuu khor khaaw gap gai-thort kha.
- aow a-rai kha?
- thao-rai kha?

Part B: **Look and circle a. or b.**

ดูภาพแล้ววงกลมคำถามและคำตอบที่สอดคล้องกับภาพ

1.

- Woman : a. maa jaak nai kha?
b. aow a-rai kha?
- Student : a. Nuu khor Khaaw-niaw kha.
b. Nuu khor khaaw gap gai-thort kha.

2.

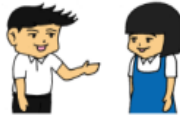
- Student : a. thao-rai kha?
b. Mii a-rai kha?
- Woman: a. saam-sip baht kha.
b. sip baht kha.

Lesson 7

Where are you going?

"Ja pai nai?"

Lesson 7 Vocabulary "Ja pai nai?"

1. คุณ Khun you

2. จะ ja will

3. ไป pai go

4. (ที่)ไหน (thii) nai where?

5. ห้องสมุด hong-sa-mut library

6. ห้องเรียน hong-rian classroom

7. ห้องน้ำ hong-naam restroom

8. สนามเด็กเล่น sa-naam-dek-len playground

9. ด้วย dauy also

10. ได้ dai Okay!

Lesson 7 Conversations "Ja pai nai?"

Question & Answer

Question : Khun ja pai nai? (Where are you going?)

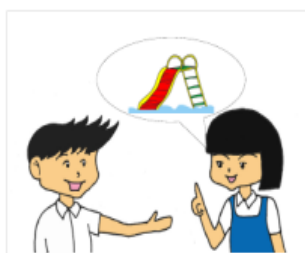
Answer: Phom/ Chan ja pai..... (I am going to)

Lesson 7 Exercise "Ja pai nai?"

Part A: Look and circle **a.** or **b.**

ดูภาพแล้ววงกลมคำตอบที่สอดคล้องกับภาพ

1.

Boy: Khun ja pai nai krap?

- Girl :
- a. Chan ja pai hong-sa-mut kha.
 - b. Chan ja pai sa-naam-dek-len kha.

2.

Boy 1: Khun ja pai nai krap?

- Boy 2:
- a. Phom ja pai sa-naam-dek-len krap.
 - b. Phom ja pai hong-sa-mut krap.

Part B: Look and circle **a.** or **b.**

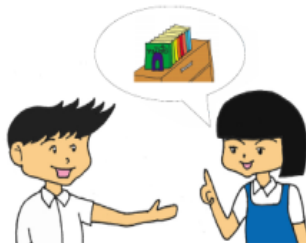
ดูภาพแล้ววงกลมข้อความที่สอดคล้องกับภาพ

1.

- a. Boy 1: Khun ja pai nai krap? b. Boy 1: Khun ja gin a-rai krap?
 Boy 2: Phom ja pai sa-naam-dek-len krap. Boy 2: Phom ja gin gai-thort krap.

2.

- a. Boy : Khun ja pai nai krap? b. Boy: Khun ja pai nai krap?
 Girl : Pai hong-sa-mut kha. Girl: Pai hong-rian kha.

3.

- a. Boy 1 : Khun ja pai nai krap? b. Boy 1 : Khun ja pai nai krap?
 Boy 2 : pai sa-naam-dek-len krap. Boy 2 : pai hong-naam krap.

Lesson 8

What are you doing?

"Gam-lang tam a-rai?"

Lesson 8 Vocabulary "Gam-lang tam a-rai?"

	1. กำลัง	gam-lang	doing something
	2. ทำ	tam	do
?	3. อะไร	a-rai?	what?
	4. วาดรูป	waat-ruup	draw
	5. อ่านหนังสือ	aan-nang-sue	read
	6. ทำการบ้าน	tam-gaan-baan	do homework
	7. เล่นฟุตบอล	len-foot-ball	play football
	8. สวย(มาก)	suay (maak)	(very) beautiful
	9. ขอขอบคุณ	khop-khun	thank you

Lesson 8 Conversations "Gam-lang tam a-rai?"

1. คุณกำลังทำอะไรคะ
Khun gam-lang tam a-rai kha?

2. ผมกำลังวาดรูปครับ
Phom gam-lang waat-ruup krap.

3. โอโฮ สวยมากค่ะ
Oh-ho! Suay maak kha.

4. ขอบคุณครับ
Khop-khun krap.

Culture

When speaking with friends, boys and girls often refer themselves "Chan" = I

Question & Answer

Question: Khun gam-lang tam a-rai? What are you doing?

Answer: Phom/ Chan gam-lang I am+ ing.

Lesson 8 Exercise "Gam-lang tam a-rai?"

Part A: **Look and match.** ดูภาพแล้วโยงเส้นจับคู่ข้อความที่ขาดหายไป

Nat (ณัฐ)

Jo (โจ)

Malee (มาลี)

Miaw (เหมียว)

1. Question : Nat gam-lang tam a-rai?

Answer : Nat gam-lang _____

 aan-nang-sue

2. Question : Jo gam-lang tam a-rai?

Answer : Jo gam-lang _____

 len-foot-ball

3. Question : Malee gam-lang tam a-rai?

Answer : Malee gam-lang _____

 tam-gaan-baan

4. Question : Miaw gam-lang tam a-rai?

Answer : Miaw gam-lang _____

 waat-ruup

Part B: **Answer and draw.** ตอบคำถามและวาดรูป

1. Khun gam-lang tam a-rai?
(คุณกำลังทำอะไร)

Lesson 9

What's the matter, are you sick?

"Phen a-rai, mai sa-baay rue?"

Lesson 9 Vocabulary "Phen a-rai, mai sa-baay rue?"

	1. เป็นอะไร	phen a-rai?	What's the matter?
	2. ไม่สบาย	mai sa-baay	not feeling well
	3. หรือ	rue	a question word means "or (not)?"
	4. ปวดท้อง	puat-thong	stomachache
	5. ปวดหัว	puat-hua	headache
	6. เป็นไข้	phen-khai	has a fever
	7. ไป	pai	go
	8. ห้องพยาบาล	hong-pa-yaa-baan	nurse office
	9. ไหม	mai	a question word

Lesson 9 Conversations "Phen a-rai, mai sa-baay rue?"

1. เป็นอะไร ไม่สบายหรือครับ
Pen a-rai, mai sa-baay rue krap?

2. ฉันปวดท้องค่ะ
Chan puat-thong kha.

3. ไปห้องพยาบาลไหมครับ
Pai hong-pa-yaa-baan mai krap?

4. ไปค่ะ
Pai kha.

Culture

When speaking with friends, boys and girls often refer themselves "Chan" = I

Question & Answer

Question: Pen a-rai, mai sa-baay rue? (What's the matter, are you sick?)

Answer: Phom/ Chan (I have a)

Lesson 9 Exercise "Pen a-rai, mai sa-baay rue? "

Part A: **Read and number.** เรียงลำดับข้อความโดยใส่ตัวเลขในช่องว่าง

- Chan puat-thong kha.
- Pai hong-pa-yaa-baan mai krap?
- Pen a-rai. Mai sa-baay rue?
- Pai kha.

Part B: **Look and match.** ดูภาพแล้วโยงเส้นจับคู่ข้อความที่ขาดหายไป

Nat (ณัฐ)

Jo (โจ)

Malee (มาลี)

1. Question : Jo mai sa-baay, pen a-rai?

Answer : _____

 Puat-thong

2. Question : Nat mai sa-baay, pen a-rai?

Answer : _____

 Pen-khai

3. Question : Malee mai sa-baay, pen a-rai?

Answer : _____

 Puat-hua

Lesson 10

Where do you live?

"Baan yuu thii-nai?"

Lesson 10 Vocabulary "Baan yuu thii-nai?"

1. บ้าน

baan

house

2. อยู่

yuu

is (located)

3. ที่ไหน

thii-nai

where?

4. ซอย

"Soi"

side street

5. สุขุมวิท 23

Su-khum-wit
yii-sip-saam

Sukhumwit 23

6. ใกล้

glai

near

7. ห้าง

haang

shopping mall

Lesson 10 Conversations "Baan yuu thii-nai?"

Question & Answer

Question : Baan Khun yuu thii-nai? (Where do you live?)

Answer : Baan Phom /Chan yuu (I live at)

Lesson 10 Exercise "Baan yuu thii-nai?"

Part A: **Look and match.** ดูภาพแล้วโยงเส้นจับคู่ข้อความที่ขาดหายไป

Girl: Baan khun _____ kha?

- tam a-rai
- yuu thii-nai
- yuu

Boy: Baan phom _____ Soi Sukhumwit 23 krap.

Part B: **Look and match.** ดูภาพแล้วโยงเส้นจับคู่คำถามกับคำตอบ

Soi Sukhumwit 24
(ซอย สุขุมวิท 24)

1. Oat (ไอ้ต)

Soi La-saan
(ซอย ลาซาน)

2. Kate (แคท)

Apartment Suk-Jai
(อพาร์ทเมนท์สุขใจ)

3. Wit (วิทท์)

Soi Sa-wat-dii
(ซอยสวรรค์)

4. Miaw (เหมี้ยว)

Question

1. Baan Kate yuu thii-nai?
2. Baan Wit yuu thii-nai?
3. Baan Oat yuu thii-nai?
4. Baan Miaw yuu thii-nai?

Answer

- Soi La-saan.
- Soi Sukhumwit 24.
- Soi Sa-wat-dii.
- Apartment Suk-Jai.

คู่มือการใช้

“แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา”

จัดทำโดย พิชานัน เพ็งลี

คำชี้แจงสำหรับผู้ที่ใช้แบบเรียน

แบบเรียนนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการสอนสนทนาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา ผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในระดับเริ่มต้น

เนื้อหาข้อความในแบบเรียนเล่มนี้ ผู้จัดทำมิได้ใช้ตัวอักษร หรือ International Phonetic Alphabet (IPA) มาใช้ในการบันทึกข้อความ เนื่องจากผู้เรียนเป็นเด็กนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติ ไม่มีความคุ้นเคยกับตัวอักษร หากนำมาใช้อาจทำให้ผู้เรียนเด็กเกิดความสับสนกับข้อใจได้ ดังนั้น ผู้จัดทำจึงนำตัวอักษรภาษาอังกฤษมาใช้ในการบันทึกเนื้อหาในแบบเรียนเล่มนี้ เนื่องจากเป็นลักษณะตัวอักษรที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคย

อย่างไรก็ตาม การใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษในการบันทึกเนื้อหาในแบบเรียนเล่มนี้นั้น จัดว่าเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่ช่วยในการจำ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำเนื้อหาบทสนทนาได้ แต่สิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะการสนทนาของนักเรียนในระดับต้นที่แท้จริงก็คือ ก็คือการได้รับการฝึกฝน การฟัง-การพูด จากการได้ฟังเสียงพูดจากครูผู้สอนซึ่งเป็นต้นแบบที่ดี จึงถือได้ว่า ครูผู้สอน เป็นสื่อการสอนประเภทบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอนสนทนา

แบบเรียนฉบับนี้ ได้จัดเรียงหมวดหมู่ตามลำดับการสอน เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ บทเรียนสนทนาแต่ละบท ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

- 1) คำศัพท์ จากบทสนทนาในแต่ละบท มีคำศัพท์ประมาณ 6-10 คำ เพื่อให้ครูผู้สอนได้อธิบายความหมายของคำศัพท์จากบทสนทนา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของบทสนทนาได้ดียิ่งขึ้น
- 2) บทสนทนา มีภาพประกอบที่มีสีสัน มีการเรียงลำดับข้อความสนทนาไว้ เพื่อให้ นักเรียนสามารถติดตามได้อย่างง่ายดาย
- 3) คำถาม-คำตอบ เป็นส่วนโครงสร้างประโยคสำคัญในบทสนทนา ที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการสรุปรูปแบบ โครงสร้างประโยคเพื่อส่งเสริมความเข้าใจ และความสามารถด้านการสื่อสารของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น
- 4) แบบฝึกหัด ส่วนนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถติดตามผลการเรียนของนักเรียนได้ ว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด เพื่อใช้ประกอบการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังการเรียนในแต่ละบท

นอกจากนี้ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ให้แก่ผู้เรียนสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างด้านการใช้ภาษาไทยของผู้พูดที่เป็นเพศชาย-หญิง เช่น เด็กผู้ชายใช้สรรพนามแทนตัวผู้พูดว่า “ผม” และใช้ “ครับ” เป็นคำลงท้ายเพื่อแสดงความรู้สึก สำหรับเด็กผู้หญิงใช้สรรพนามแทนตัวผู้พูดว่า “หนู” และใช้คำลงท้ายเพื่อแสดงความรู้สึกว่า “ค่ะ”

ผู้จัดทำ ได้ใช้อักษรที่มีสันสันแตกต่างกัน โดยใช้อักษรสีน้ำเงิน สำหรับข้อความที่ผู้พูดเป็นผู้ชาย และใช้อักษรสีแดง สำหรับข้อความผู้พูดที่เป็นผู้หญิง เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของคำพูดต่างเพศได้ง่ายยิ่งขึ้น

การใช้อักษรภาษาอังกฤษบันทึกเนื้อหาในแบบเรียนเล่มนี้

ผู้จัดทำ ได้ยึดรูปแบบในการบันทึก เสียงต้น ดังนี้

ก	g	ข	kh	ค ฅ	k(h)	ง	ng
จ	j	ฉ ช ฌ	ch	ญ ย	y	ฎ ด	d
ฎ ต	t	ฐ ถ	th	ฑ ท ฒ ฐ	t(h)	ณ น	n
บ	b	ป พ ภ	p(h)	ฝ	ph	ฝ	fh
ฟ	f	ม	m	ร	r	ล พ	l
ว	w	ซ ศ ษ ส	s	ห ฮ	h	อ	a

สำหรับ เสียงสระ มีรูปแบบ ดังนี้

-ะ	-a(h)	-า	-aa	-ิ	-i	-ึ	-ii
-ึ	-ueh	-ู	-ue	-ุ	-u	-ู	-uu
-เะ	-e(h)	-เ	-ee	-แะ	-aeh	-แ	-ae
-โะ	-oh	-โ	-oe	-เาะ	-orh, oh	-อ	-or, -o
-เอะ	-oeh	-เอ	-oe	-เาะ	-iah	-เ	-ia
-เือะ	-ueah	-เือ	-ua(h)	-ัวะ	-uah	-ัว	-ua
-ำ	-am	-ไ	-ai	-ไ	-ai	-ไ	-ao

ในบางกรณีอาจมีการเติมอักษร **h** หลังเสียงต้นหรือเสียงสระ หากพยางค์นั้นมีเสียงสั้น หรือ มีเสียงสูงเนื่องจากมีรูปวรรณยุกต์ประกอบ หรือ คนนิยมเขียนเสียงนั้นเป็นภาษาอังกฤษอย่างนั้น เช่น คำว่า คุณ = “Khun” บาท = “Baht” ฟุตบอล = “Football” ซอย = “Soi” ผม = “Phom” เป็นต้น

สำหรับเสียง เสียงท้าย หรือ ตัวสะกด มีรูปแบบ ดังนี้

1. สำหรับตัวสะกดที่อยู่ในแม่ กก ไข่ -k
2. สำหรับตัวสะกดที่อยู่ในแม่ กต ไข่ -t
3. สำหรับตัวสะกดที่อยู่ในแม่ กบ ไข่ -p
4. สำหรับตัวสะกดที่อยู่ในแม่ กน ไข่ -n
5. สำหรับตัวสะกดที่อยู่ในแม่ กม ไข่ -m
6. สำหรับตัวสะกดที่อยู่ในแม่ กก ไข่ -ng
7. สำหรับตัวสะกดที่อยู่ในแม่ เกว ไข่ -w
8. สำหรับตัวสะกดที่อยู่ในแม่ เกย ไข่ -y

แผนการสอนที่ 1

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “สวัสดิคุณครู”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถกล่าวทักทายบุคคลต่างๆ อย่างเบื้องต้นได้
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สิ่งป็นเนื้อหา

1. คำศัพท์ (สวัสดิ คุณครู สบายดี ไหม ไม่ กะ ครับ)
2. บทสนทนา (สวัสดิครับคุณครู สวัสดิค่ะคุณครู สวัสดิค่ะ สบายดีไหมคะ สบายดีครับ สบายดีค่ะ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนา จากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่บทเรียน	กิจกรรมรวมกลุ่ม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอความรู้ใหม่พร้อมฝึกปฏิบัติ/	กิจกรรมรวมกลุ่ม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาดA3) ให้นักเรียนดู	

<p>ทำกิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอนอธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ) - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียน สนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 3 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าท่าทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง (ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม) 	<p>30 นาที</p>
<p>3.ขั้นสรุป กิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนานี้สามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆกันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้ผู้เรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้ นักเรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	<p>10 นาที</p>

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจนักเรียน
สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียน

แผนการสอนที่ 2

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “นี่อะไร”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับชื่อของใช้ต่างๆ อย่างเบื้องต้นได้
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สิ่งป็นเนื้อหา

1. คำศัพท์ (คุณครู นี่ นั่น อะไร ดินสอ ยางลบ หนังสือ ปากกา ไม้บรรทัด)
2. บทสนทนา (คุณครูคะ นี่อะไรคะ ดินสอคะ คุณครูครับ นั่นอะไรครับ ยางลบคะ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนาจากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่บทเรียน	กิจกรรมรวมกลุ่ม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง ไคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอความรู้ใหม่พร้อมฝึกปฏิบัติ/ทำกิจกรรม	กิจกรรมรวมกลุ่ม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาดA3) ให้นักเรียนดู - ผู้สอนนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอน	

	<p>อธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียนสนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 3 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าท่าทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง (ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม) 	30 นาที
<p>3. ขั้นสรุป กิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนานี้สามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆ กันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้ผู้เรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	10 นาที

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจของนักเรียน สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 3

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “คุณชื่ออะไร”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับชื่อและอายุของตนได้
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สิ่งป็นเนื้อหา

1. คำศัพท์ (คุณ ชื่อ หนู ผม อายุ เท่าไหร่ เจ็ด ปี)
2. บทสนทนา (คุณชื่ออะไรคะ หนูชื่อนิดค่ะ คุณอายุเท่าไรคะ หนูอายุเจ็ดปีค่ะ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนา จากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่ บทเรียน	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอ ความรู้ใหม่ พร้อมฝึกปฏิบัติ/ ทำกิจกรรม	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาดA3) ให้นักเรียนดู - ผู้สอนนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอน	

	<p>อธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียนสนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 2 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าท่าทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง <p>(ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม)</p>	30 นาที
3.ขั้นสรุปกิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนานี้สามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆกันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้ผู้เรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้ นักเรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	10 นาที

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจของนักเรียน สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 4

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “วันนี้วันอะไร”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับวันต่างๆได้
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สิ่งขบเนื้อหา

1. คำศัพท์ (วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ วันนี้ พรุ่งนี้ เมื่อวานนี้ เก่งมาก)
2. บทสนทนา (วันนี้วันอะไรคะ วันจันทร์ครับ พรุ่งนี้วันอะไรคะ วันอังคารครับ เก่งมากค่ะ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนา จากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่บทเรียน	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอความรู้ใหม่พร้อมฝึกปฏิบัติ/	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาดA3) ให้นักเรียนดู	

<p>ทำกิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอนอธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ) - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียนสนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 3 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าท่าทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง <p>(ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม)</p>	<p>30 นาที</p>
<p>3.ขั้นสรุป กิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนาสามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆกันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้นักเรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้นักเรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	<p>10 นาที</p>

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจของนักเรียน สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 5

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “ชอบสีอะไร”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับสีที่ชอบได้
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สิ่งป็นเนื้อหา

1. คำศัพท์ (สีฟ้า สีแดง สีเหลือง สีขาว สีดำ สีม่วง สีเขียว สีชมพู ชอบ ไม่ชอบ ฉัน)
2. บทสนทนา (นิคครับ คุณชอบสีอะไรครับ ฉันชอบสีชมพูค่ะ แล้วคุณล่ะคะ ผมชอบสีฟ้าครับ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนา จากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่บทเรียน	กิจกรรมรวมกลุ่ม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอความรู้ใหม่พร้อมฝึกปฏิบัติ/	กิจกรรมรวมกลุ่ม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาดA3) ให้นักเรียนดู	

<p>ทำกิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอนอธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ) - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียน สนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 2 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าท่าทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง <p>(ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม)</p>	<p>30 นาที</p>
<p>3.ขั้นสรุป กิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนานี้สามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆกันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้ผู้เรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้นักเรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	<p>10 นาที</p>

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจของนักเรียน สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 6

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “กินอะไร”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถซื้ออาหารกลางวันที่โรงเรียนได้
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สิ่งป็นเนื้อหา

1. คำศัพท์(เอา อะไร ข้าว กับ ไก่ทอด เท่าไหร่ สามสิบ บาท)
2. บทสนทนา(เอาอะไรคะ หนูเอาข้าวกับไก่ทอดค่ะ เท่าไหร่คะ สามสิบบาทค่ะ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนา จากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่บทเรียน	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง ไคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอความรู้ใหม่พร้อมฝึกปฏิบัติ/ทำกิจกรรม	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาดA3) ให้นักเรียนดู - ผู้สอนนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอน	

	<p>อธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียนสนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 2 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าท่าทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง (ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม) 	30 นาที
3.ขั้นสรุป กิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนานี้สามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆกันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้ผู้เรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	10 นาที

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจของนักเรียน สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 7

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “จะไปไหน”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบว่าตนกำลังจะไปที่ไหนได้
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สังเขปเนื้อหา

1. คำศัพท์ (คุณ จะ ไป (ที่)ไหน ห้องสมุด ห้องเรียน ห้องน้ำ สนามเด็กเล่น ด้วย ตกลง)
2. บทสนทนา (นิต คุณจะไปไหนครับ ฉันจะไปห้องสมุดค่ะ ผมไปด้วยครับ ตกลงค่ะ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนา จากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่บทเรียน	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอความรู้ใหม่ พร้อมฝึกปฏิบัติ/ทำกิจกรรม	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาดA3) ให้นักเรียนดู - ผู้สอนนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอน	

	<p>อธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียนสนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 2 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าท่าทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง (ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม) 	30 นาที
3. ขั้นสรุป กิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนานี้สามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆ กันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้ผู้เรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	10 นาที

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจของนักเรียน สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 8

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “กำลังทำอะไร”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบว่าตนกำลังทำอะไรได้
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สิ่งขบเนื้อหา

1. คำศัพท์ (กำลัง ทำ อะไร วาดรูป อ่านหนังสือ ทำการบ้าน เล่นฟุตบอล สวยมาก
ขอบคุณ)
2. บทสนทนา (คุณกำลังทำอะไรคะ ผมกำลังวาดรูปครับ โอโห สวยมากค่ะ ขอบคุณครับ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนา จากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่ บทเรียน	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้ นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับ นักเรียน เรื่อง ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอ ความรู้ใหม่ พร้อมฝึกปฏิบัติ/	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาดA3) ให้นักเรียนดู	

<p>ทำกิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอนอธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ) - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียนสนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 2 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าที่ทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง (ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม) 	<p>30 นาที</p>
<p>3.ขั้นสรุป กิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนานี้สามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆกันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้ผู้เรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	<p>10 นาที</p>

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจของนักเรียน สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 9

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “เป็นอะไร ไม่สบายหรือ”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบว่าตนไม่สบายเป็นอะไรได้
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สังเขปเนื้อหา

1. คำศัพท์ (เป็นอะไร ไม่สบาย หรือ ปวดท้อง ปวดหัว เป็นไข้ ไป ห้องพยาบาล ใหม่)
2. บทสนทนา (เป็นอะไร ไม่สบายหรือ ลันปวดท้องคะ ไปห้องพยาบาลสิครับ ไปค่ะ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนา จากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่บทเรียน	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง ไคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอความรู้ใหม่ พร้อมฝึกปฏิบัติ/ทำกิจกรรม	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาดA3) ให้นักเรียนดู - ผู้สอนนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอน	

	<p>อธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียนสนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 2 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าท่าทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง (ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม) 	30 นาที
3.ขั้นสรุป กิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนานี้สามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆกันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้ผู้เรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	10 นาที

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจของนักเรียน สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 10

วิชา : ภาษาไทย (สำหรับเด็กต่างชาติ ระดับประถมศึกษา)

ระดับ : ประถมศึกษา

เวลาเรียน: 45 นาที

(โดยประมาณ)

เรื่อง : “บ้านอยู่ที่ไหน”

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบว่าตนอาศัยอยู่ที่ไหนได้อย่างเบื้องต้น
2. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

สังเขปเนื้อหา

1. คำศัพท์ (บ้าน อยู่ ที่ไหน ซอย สุขุมวิท 23 ใกล้ ห้าง)
2. บทสนทนา (บ้านคุณอยู่ที่ไหนคะ บ้านผมอยู่ชอนสุขุมวิท 23 อยู่ใกล้อะไรคะ อยู่ใกล้ห้างเอ็มโพเรียมครับ)

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติระดับประถมศึกษา
2. บทสนทนา จากบทเรียน ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3)
3. รายการคำศัพท์จากบทสนทนา ขยายขนาดใหญ่ (ขนาดA3)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม	เวลา
1. นำเข้าสู่บทเรียน	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนการสนทนา ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพจากบทสนทนาที่ขยายขนาดใหญ่ (ขนาด A3) แล้วให้นักเรียนบอกว่า นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร	5 นาที
2. นำเสนอความรู้ใหม่พร้อมฝึกปฏิบัติ/ทำกิจกรรม	กิจกรรมวงกลม - ผู้สอนนำรายการคำศัพท์จากบทสนทนาขนาดใหญ่ (ขนาด A3) ให้นักเรียนดู - ผู้สอนให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอนทีละคำ ผู้สอน	

	<p>อธิบายความหมายประกอบ (เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้สอนสามารถแสดงท่าทางประกอบ ขณะอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ตามความต้องการ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์โดยไม่เรียงตามลำดับจากแบบเรียนสนทนา แล้วให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของนักเรียน - ผู้สอนขออาสาสมัครตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา คือ 2 คน เพื่อออกมาเป็นตัวละครสาธิตการสนทนา ให้อาสาสมัครพูดออกเสียงตามผู้สอนและแสดงสีหน้าท่าทางให้สอดคล้องกับบทสนทนา เพื่อเป็นการสาธิตให้เพื่อร่วมชั้นเรียนได้ดู - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย <p>กิจกรรมฝึกปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ตามจำนวนตัวละครในบทสนทนา แล้วผู้สอนกำหนดตัวละครให้แต่ละกลุ่ม เพื่อได้ฝึกพูดและสลับเปลี่ยนบทบาทกันไป จนแต่ละกลุ่มได้เป็นครบทุกบทบาทจากบทสนทนา - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2 คน ตามจำนวนของตัวละครในบทสนทนา ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้นักเรียนทำท่าทางประกอบอย่างสมจริงสมจัง <p>(ผู้สอนเดินสำรวจการฝึกปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม)</p>	30 นาที
3. ขั้นสรุปกิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนสนทนากับถามผู้เรียนว่า บทสนทนาสามารถใช้ได้ในโอกาสใดบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติในครั้งนี้ - ทำแบบฝึกหัดท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ ผู้สอนอ่านออกเสียงข้อความในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟัง นักเรียนทุกคนร่วมทำแบบฝึกหัดไปพร้อมๆ กันจนเสร็จ - ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ให้นักเรียนสลับแบบเรียนเพื่อตรวจกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อให้นักเรียนทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที 	10 นาที

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ เช่น สังเกตความสนใจของนักเรียน สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่
2. สังเกตผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของนักเรียนแต่ละคน

เฉลย แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

บทที่ 1 หน้า 4

1. Sa-wat-dii kha.
2. Sa-baay-dii krap
3. Sa-baay-dii krap.

บทที่ 2 หน้า 8**Part A**

1. a. 2. b.

Part B

1. Khun-khruu krap, nii a-rai krap? paak-gaa kha.
2. Khun-khruu kha, nii a-rai kha? nang-sue kha.

บทที่ 3 หน้า 12**Part A**

1. a-rai kha, Phom chue
2. Nuu aa-yu, hok pii kha.

Part B

b.

บทที่ 4 หน้า 16

1. c. 2. a. 3. c.

บทที่ 5 หน้า 20**Part A**

Phom chop sii-khiaw krap.

Part B

1. Phom chop sii-faa.
2. Nuu chop sii-chom-puu.
3. Phom mai chop sii-khiaw.

Part C

คำตอบอิสระตามความคิดของนักเรียน

บทที่ 6 หน้า 24**Part A**

- 4, 2, 1, 3

Part B

1. b., b.
2. a., a.

บทที่ 7 หน้า 28, 29**Part A**

1. b. 2. b.

Part B

1. a. 2. a. 3. b.

บทที่ 8 หน้า 33**Part A**

1. len-foot-ball
2. tam-gaan-baan
3. waat-ruup
4. aan-nang-sue

Part B

คำตอบอิสระตามความคิดของนักเรียน

บทที่ 9 หน้า 37**Part A**

- 2, 3, 1, 4

Part B

1. Puat-hua 2. Puat-thong
3. Phen-khai

บทที่ 10 หน้า 41**Part A**

yuu-thii-nai, yuu

Part B

1. Soi La-saan
2. Apartment Suk-jai
3. Soi Sukhumwit 24
4. Soi Sa-wat-dii

**แบบประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทย
สำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา
“ด้านเนื้อหา”**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย × ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านเนื้อหาของแบบเรียน					
1. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง					
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา					
3. ความถูกต้องของเนื้อหา					
4. เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
5. ความน่าสนใจของเนื้อหา					
6. ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละบทเรียน					
7. เนื้อหาของคำนำ					
8. เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะแก่ผู้เรียน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

**แบบประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทย
สำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา
“ด้านรูปแบบ”**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย × ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านรูปแบบของแบบเรียน					
1. ภาพ					
1.1 ความสอดคล้องตามเนื้อหาของภาพที่นำเสนอ					
1.2 ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย					
1.3 ความเหมาะสมของการจัดลำดับภาพ					
2. ตัวอักษร และการเลือกใช้สี					
2.1 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ					
2.2 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรในการนำเสนอสำหรับผู้เรียน					
2.3 ความเหมาะสมของการเลือกใช้สีของตัวอักษร					
3. การจัดรูปแบบ					
3.1 การจัดหน้ากระดาษโดยภาพรวมเหมาะสมกับผู้เรียน					
3.2 การเว้นวรรคช่องไฟของข้อความ					
3.3 รูปแบบของสารบัญ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว พิชานันท์ เพ็งลี
วันเดือนปีเกิด	30 กันยายน พ.ศ.2523
สถานที่เกิด	จังหวัด กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	3/120 ซอย ลาดพร้าว 101 อำเภอ คลองจั่น เขต บางกะปิ จังหวัด กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	Academic Assistance
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนาฯ จังหวัดกรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนนิพัทธ์วิทยา กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2540	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2544	ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2553	ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ